

FOTBAL

REVISTA
SĂPTĂMINALĂ
ANUL IX

399

MIERCURI
16 IANUARIE 1974
12 PAGINI
2 LEI

Biblioteca Municipiului Deva
SALA DE LECTURĂ

PREDEAL. Lotul echipei U.T.A. începe o nouă zi de activitate, pentru cât mai solide acumulări necesare continuării cu succes a ascensiunii sale din finalul trecutului sezon.

Foto : S. BAKCSY

AZI, LA PARIS, TRAGERE LA SORTI

CARE VOR FI ADVERSARI
ECHIPEI ROMÂNIEI
ÎN GRUPA PRELIMINARĂ
A CAMPIONATULUI
EUROPEAN ?

● REPORTAJE ASUPRA PREGĂTIRILOR PENTRU RETUR LA
ECHIPELE DINAMO, U.T.A., C.F.R. CLUJ ȘI F.C. ARGES
● O ZI DIN ACTIVITATEA LOTULUI DE JUNIORI ÎN
TABĂRA DE PREGĂTIRE DE LA RIȘNOV ● UN INTERVIU
CU PROASPĂTUL ANTRENOR EMERIT ION COSTEA

DIN CUPRINS:

● ÎN CONTINUAREA ANALIZELOR TURULUI, AZI: JUUL
PETROȘANI, STEAGUL ROȘU BRAȘOV, „U” CLUJ ȘI
POLITEHNICA TIMIȘOARA ● CITEVA RECOMANDĂRI MEDICALE
PENTRU ANTRENAMENTUL DIN ACEASTĂ PERIOADĂ ●
NUMEROASE ȘTIRI ȘI REPORTAJE DIN STRĂINĂTATE

Antrenorul emerit Ion Costea este una din figurile care fac parte integrantă din peisajul Giuleștilor. El lucrează de peste 20 de ani cu copiii și juniorii Rapidului.

A făcut parte din echipa cea mare a Rapidului, când a jucat alături de celebrii ca Barațchi, Bogdan, Auer. A evoluat în două din jocurile cu Gradișani (1940), care aveau să aducă Rapidul în finala Cupei Europei Centrale, nedisputată, în cele din urmă, din cauza evenimentelor.

Prin mîna antrenorului Ion Costea au trecut foarte mulți dintre jucătorii Rapidului, începînd cu Dumitriu II și Ion Ionescu și sfîrșind cu Florin Marin sau Rîșniță.

Mulți s-au întrebat, mai ales în ultima vreme, de ce nu s-a pus și candidatura lui Ion Costea pentru postul de antrenor principal al Rapidului? Se răspunde, în general, că „centrul” de copii și juniori nu poate trăi fără antrenorul Ion Costea, că s-a mai încercat odată, acum vreo cinci ani, cînd a fost un timp secund, dar că pînă la urmă tot a trebuit să se împartă.

— Chiar așa. De ce n-ai putea fi antrenor principal?

— Hai să-ți răspund ca la noi în Giulești: pentru că n-am vrea.

— Cum adică, vrea?

— Știu unde bați. Vrei să mai auzi o vorbă din Giulești. Hai să spunem, atunci, că n-am papagal. Ești mulțumit?

— Sînt. Pentru că te-ai înveselit, și mi-am atins scopul. Aș vrea să-mi spui cum e cu fotbalul astăzi...

— Nu mai e ce-a fost. Oriet ne-am căzîni, copiii vin mai greu la fotbal. S-a mai schimbat viața. Le place muzica. Ba le place și ălor mari. Am în grupă un copil foarte talentat: Gabi Petcu. Îl întreb într-o zi: „Ascultă, Gabi, da' la antrenament de ce n-ai fost ieri?” Zice: „Am avut ore de franceză”. N-ai ce-i face. Gabi al meu termină profesionala și vrea să urce la liceu, cu franceza. Iar după cum știi, fotbalul merge mai mult cu profesionala.

— Și ce-i de făcut?

— E pe alose. Ori rămînem așa, ori ne ocupăm serios de boala fotbalului, care-i o boală modernă, cu televizor, cu franceză, cu magnetofon și cu altele. Dacă nu facem ceva serios, care să îngăduie lupta împotriva casetofonelor, fotbalul o să se stingă, încetul cu încetul. Auzeam de ideea internațelor. Ar fi tare bine, pentru că ar mări timpul pentru fotbal. Dacă aș avea un internaț, aici, în Giulești, m-aș descurca mult mai bine. Așa, însă, din grupa mea de 20 vin vreo 6 copii dimineața și vreo 14 după amiază. Ca să facem o echipă, trebuie să ne combinăm, să ne potrivim, și e greu, e foarte greu.

— Mai ai vreun Dumitriu, nene Costea?

— E mai greu să scoți un Dumitriu. Dar cred că mai am unul. Și e tot din comuna Roșu. Îl cheamă Robert Naghi. Tatăl lui e de prin Timișoara, dar mama e din Roșu. Are tot decar pe spate. După selecție, mi-a dispărut un timp. Dar s-a întors. Că așa-s copiii. Eu trag nădejde că Naghi seamănă cu Dumitriu și la asta. Că și Dumitriu mi-a dispărut. După ce l-a trimis Miki Mihăilescu în Giulești, Liță a dispărut un timp. L-am căutat. M-am dus împreună cu antrenorul Pieptea să-l caut adresa. Așa am ajuns în comuna Roșu. Era în curte. Se juca cu porumbeii. Dacă nu-l găseam, poate că nu mai ajungea ec-a ajuns. Așa și cu Naghi. Mie îmi place mult. Cu toate că nu e

lezi pe toți la fel. Află că nu-i așa. Cu Niki Dumitriu te porți într-un fel, cu Grigoraș altfel.

— Mai dur cu Grigoraș?

— Uite că nu. Cînd era junior, dacă Grigoraș juca slab în prima repriză și-l luai tare în pauză, nici nu mai conta la reluare. Tare-s încurcate drumurile fotbalului.

— Cum a fost cu Tache Macri?

— Om plin de calitate. Sufletist. Muncitor. Excelent executant. Înebunit după pregătirea fizică. S-ar fi părut că le avea pe toate. Dar n-a avut tact. Odată, în vestiar, s-a supărat pe Ion Ionescu și i-a spus în fața jucătorilor: „Puiule, îți dau un ultim avertisment!” Așa ceva nu se poate. Și-mi pare rău cînd un om cu calitate își face neazuri din te miri ce. Îmi aduc aminte, în prima zi de luni, ne-a chemat pe

— Prea multe schimbări, totuși, la Rapid.

— Așa e la fotbal. Valentin Stănescu a fost „lucrat” imediat după cîștigarea campionatului. Marin Bărbulescu a căzut pentru că s-a apucat să spună că în Brazilia sînt 1000 ca Dumitriu și că Năsturescu, Codreanu, Dinu și-au cam trăit traiul. Poate că era adevărat, dar mai bine nu spunea. Apoi a venit Bazil Marian. Un antrenor foarte bun. Vorbea puțin, și poate că asta n-a plăcut unora. A fost dat afară după ce ne-a lăsat cu 15 puncte din 11 meciuri. I-a înlocuit Macri, care ne-a lăsat cu 14 puncte din 17 meciuri.

— Și acum?

— Acum, om vedea. Cu Urecheanu am jucat în aceeași linie. Unii spun că a cam pierdut legătura cu fotbalul, dar dacă eri ajutorul prietenilor, reapeți legătura. Fotbalul e o chestiune de o-

intotdeauna că-i mai bun decît Ioniță. La copii e greu. Se schimbă. Și lor le e greu. Uite, mai am un copil, pe nume Dumitru, și e tot din comuna Roșu.

— Are tot decar pe spate?

— Nu i-am pus încă numărul. E mic. Da' vine tocmă din Roșu. Da-ți seama cît e de greu fotbalul. La copilul autobuzul din Roșu și vine pînă în Militari. În Militari îl ia pe 13, pînă la „Leu”. Iar de la „Leu” îl ia pe 11, pînă la Giulești. Trebuie să iubești foarte mult fotbalul ca să faci transbordările astea. Vara e mai ușor, că taie pe cîmp. Dar iarna?

— Ce s-a schimbat în fotbal, nene Costea? Dume-neata ai jucat alături de Barațchi, iar acum te uiți la Rîșniță și Florin Marin.

— În fotbal s-a schimbat un singur lucru. Astăzi sînt mai mulți nervi, și din asta se produce schimbări. Aud pe cîte unul spunînd: „Barațchi, cît a fost el de mare, n-ar fi putut juca în fotbalul anului 1973 sau 1974, pentru că s-a strîns jocul, și s-a iuțit.” Cînd aud așa ceva, îmi vine să rid. Se spune că astăzi e greu să joci împotriva apărării om la om. Vrei să-ți spun ceva? Barațchi a jucat toată viața împotriva unor apărători care-l luau om la om. Îmi aduc aminte, pe vremea cînd juca la Crișana, a fost un meci cu Rapidul nostru. Înainte de joc, antrenorul i-a cerut lui Vintilă să-l țină om la om pe Barațchi. Vintilă, mindru, a făcut treaba pe jumătate. Rezultatul? 3-0 pentru Crișana, la București. Notează: toate cele 3 goluri au fost marcate de Barațchi. Și mai notează: avea un picior beteag în meciul acela. După joc, ai scris-o și dumneata, conducătorul nostru l-a întrebat pe Ioniță Bogdan: „Ascultă, Ioniță! Spune-mi și mie, cum îl anihilăm în viitor pe Barațchi asta?” Și Ioniță a răspuns muzical, cum a fost întotdeauna: „Într-un singur fel. Dacă-l aducem la noi!” Și a dat o idee foarte bună. Peste puțină vreme, Barațchi era la noi.

— Există la voi, în Giulești, o înclinație specială pentru tehnică. De unde vine treaba asta?

— De unde să vină? De la Barațchi, de la Ioniță Bogdan, de la „Rafi” (n. r. — Rafinschi). Așa se întîmplă întotdeauna. Cînd se vorbește despre tradiția unui centru fotbalistic, la asta te gîndești, de fapt. Vine cîte unul, luminează puternic, și așa rămîne. În ultima vreme, Dumitru luase locul lui Barațchi. Așa au apărut Rotaru, Rîșniță, Pleșoianu, și chiar Naghi. Toți încearcă să imite cîte ceva. Uneori îl văd pe Naghi cum caută să răsucescă laba piciorului spre dreapta, ca Liță. Și atunci îi strig: „Mai încearcă, mai încearcă”. Că, pînă la urmă, asta-i fotbalul.

— Îți mulțumesc, nene Costea. Te-aș ruga să vii pînă la foto, pentru o poză. Ești grăbit?

— Nu. Sînt în concediu. Mă duc la Cuedan să-i duc medalia jubiliară. E bolnav. Omul care a dat primul gol în meciul acela cu Ujpest e bolnav. Trebuie să mă duc. Am fost prieten. Și sîntem. Fotbalul naște multe prietenii. Zi-le trecute am trimis cartea despre Rapid la Budapesta, lui Auer. Mi-a scris. Nu știu cum e în alte cele, dar știu că la fotbal nu se uită nimic, niciodată.

Ioan CHIRILĂ

„LA FOTBAL NU SE UITĂ NIMIC, NICI-ODATĂ!”

prea iubit la naționala de juniori, eu cred că tot o să ajungă. Ții minte cînd ți-am vorbit de Florin Marin? Nu ți-a venit să crezi. Grigoraș juca în prima echipă, iar Marin nu era încă în lot. Ți-am spus că se face mai bun decît Grigoraș, și cred că nu m-am înșelat. E greu cu copiii. Trebuie să-i descoși, să-i afli, că dacă pui glampila... la revedere! După mine, fotbal cu biciul nu se poate. Se spune că ar fi bine să-i tra-

toți antrenorii, la 7 dimineața, mi-a cerut documentele de planificare, de instruire; i le-am dat, le-a cercetat, și apoi mi-a spus: „Nene Costea, mi-ar trebui și numărul de la gîtul jucătorilor”. L-am privit uimit: „La ce ți-o fi trebuind asta, Tache?” Mi-a rețezat-o: „Lasă că e bine să le am. Poate mi le cere ministrul”. M-am uitat lung. Vroia s-o facă pe originalul. Asta l-a pierdut. Asta și amenințările: „Pe toți vă curăț!”

menie. Nu poți să-l faci cu biciul, cu datul afară. Rapidul nostru n-are o echipă rea. Dacă se așează lucrurile, e greu să avem neazuri.

— Ce copii îi mai dai Rapidului?

— Mai lasă-mă un pic. Am dat. Florin Marin, Rîșniță, portarul Roșca, despre care am spus

„CAZUL CREȚU”

Pompiliu Perșu (Caransebeș) semnează — în numele unui grup de suporteri ai lui „U” Cluj — o scrisoare avînd ca principal subiect „cazul Crețu”, fostul fundaș dreapta al studenților clujeni. „Ne înțelegem foarte bine”, scrie el, care sînt cauzele dispariției sale misterioase. Nu cumva e vorba de un conflict Avram — Crețu, asemănător celui iscat cu un an în urmă,

între Onisie și Peșca? Nu cumva este vorba de niște manevre de culise, bazate pe interese meschine, străine spiritului perpetuu de decenii la „U”? În al doilea rînd, noi, cei care de ani de zile simpatizăm cu Universitatea Cluj, dorim ca antrenorul Silviu Avram să facă tot posibilul pentru a găsi un atacant de valoare actualului golgheter al lui C.F.R., Adam. Poate că Vaczi, fiul fostului internațional, ar trebui încercat, așa cum s-a procedat cu Matei, cu Naghi, Coca, Hurloiu...“.

— Nu-i vorba de nici un conflict Avram — Crețu. Sîntem tot, Perșu. Adevărul e cu totul altul. Din cauza unor condiții obiective, Crețu nu s-a mai putut prezenta la toate antrenamentele echipei sale. În momentul în care își va relua pregătirea, cot la cot cu ceilalți jucători ai lui „U”, sîntem siguri. Crețu va repara în formația „șepcilor roșii”. Silviu Avram, ca și alți antrenori de Divizia A, se plînge că nu are un virf percutant în linia ofensivă a e-

chipei sale. Îl caută cu înfrigurare. Greu de spus cînd îl va găsi. Vaczi II este o speranță a lui „U”. Deocamdată se rodează la echipa de tineret. Probabil că nu i-a... bătut ceasul promovării. De altfel, este un junior firav, nepregătit încă pentru a face față rigurilor primei divizii.

CU NOAPTEA ÎN CAP...

„Mă numesc Blănuș Vasile, sînt din comuna Cosmești, județul Galați și mă număr, cred, printre cei mai pasionați cititori ai revistei Fotbal, pentru care, în fiecare miercuri, mă scol cu noaptea în cap, ca să nu rămîn fără ea. Acum, la acest început de an, am simțit însă nevoia să vă scriu, să vă întreb așa, ca simplu cititor, următoarele: va mai reveni vreodată Boc în echipa națională? Aș vrea să știu, de asemenea, unde joacă, în prezent, fostii rapidiști Mușat și Dumitriu III și cîți ani are Constantin Năsturescu?”.

CRAIOVENII, CONSTANTENII ȘI... ECHIPA CAMPIONATULUI

Bucureșteanul Dumitru Tîrziu ne expediază o scrisoare lungă, lungă, de vreo 18 pagini, în care se ocupă foarte pe... larg de „două probleme pe care le urmăresc cu mare atenție: calificativele acordate de cronicari meciurilor din tur și echipa campionatului. Mă surprinde că nu întotdeauna notele jucătorilor corespund cu calificativele partidelor. Dar și mai surprinzător e faptul că nici un jucător de la Universitatea Craiova nu figurează și în echipa campionatului. De ce?”.

— În general, calificativele privind nivelul tehnic și spectacular al partidelor turului campionatului nu contrazic notele acordate jucătorilor. Vă dați seama, însă, că nu se poate cîntări totul la sutime! Nici nu-l poți compara cu ceva. Cît privește prezenta jucătorilor craioveni în echipa campionatului, problema este foarte simplă și ne surprinde de cum de a putut scăpa unul om alît de meticulos cum sînteți dv. E de ajuns ca un jucător să absenteze un singur meci din formația sa pentru a pierde locul în echipa campionatului, pentru că, de fapt, pierde puncte în etapa respectivă. Și, din cîte ne amintim noi, de la Universitatea Craiova doar Sîrbbeanu a jucat toate cele 17 meciuri ale turului. Echipa campionatului este — înainte de toate — o probă de regularitate. Dovada cea mai concludentă în acest sens: cei șapte constănțeni care i-au monopolizat majoritatea posturilor: Antonescu, Nistor, Vigu, Tănase, Caraman, Măr-

culescu și Lică, foști cu 17 meciuri jucate în prima parte a campionatului.

PE SCURT

ION PÎRVULESCU (Slatina): întotdeauna, de cînd s-a înființat Trofeul Fotbal, punctajul de la criteriul 5 (publicul) s-a dublat.

FLORIN BUBILICI (Iasi): Nu publicăm cîtece dedicată echipelor.

NICOLAE BLAJ (Brașov): Rapidul are acum ca antrenor principal pe Ion Urecheanu. Să vedem însă dacă schimbarea vechiului antrenor va aduce după sine și schimbarea în comportament a formației giuleștene.

CONSTANTIN CRĂCIUNESCU (Todiștești — Succava): Le-reter este salariatul unei întreprinderi timișorene.

TICA GİRDA (Lonea): Pîrcă-lab joacă la Nîmes, în Franța.

AVÎNT CREATOR, ANGAJARE DEPLINĂ

Pentru întregul nostru popor, anul 1974, în care am pășit, are o adâncă semnificație politică. Este anul cînd vom aniversa împlinirea a trei decenii de la eliberarea patriei de sub jugul fascist, anul în care va avea loc marele forum al comuniștilor români, cel de al XI-lea Congres al partidului.

Trecînd în revistă succesele dobîndite în construcția socialistă, raportînd cu o justificată mîndrie patriotică realizările obținute, sub conducerea înțeleaptă a partidului, în bălăia pentru progres, pentru edificarea unei economii puternice și moderne, oamenii muncii privesc înainte, prospectează cu luciditate și cu un înalt spirit de responsabilitate comunistă viitorul, sarcinile de mare însemnătate trasate de recenta plenară a Comitetului Central.

Pretutindeni, în întreaga țară, oamenii muncii își con-

știentizează plenare a C.C. al P.C.R. și Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale din noiembrie 1973, a indicațiilor cuprinse în cuvîntarea rostită cu acest prilej de tovarășul Nicolae Ceaușescu, hotărîte să înteplinească cele două evenimente istorice ale anului 1974 cu realizări deosebite, colectivele dintr-o serie de unități din industrie, construcții, transporturi, agricultură, cercetare științifică și proiectare, din alte ramuri de activitate, au adreșat entuziaste chemări la întrecere socialistă unităților similare.

Vedem în aceasta o vie ilustrare a înaltei conștiințe a clasei noastre muncitoare, a patriotismului fierbinte și atașamentului oamenilor muncii față de politica partidului, a hotărîrii lor de a nu precupeți nici un efort pentru îndeplinirea ei.

Combinatul siderurgic din Hunedoara, cooperatorii din

AGENDA POLITICĂ A SAPTĂMÎNII

sacra energiile și capacitatea lor creatoare îndeplinirii în cele mai bune condiții a planului de stat pe anul 1974, care constituie o etapă de cea mai mare importanță în îndeplinirea angajamentului național: „CINCINALEN ÎNAINTE DE TERMEN”.

Într-un consens unanim este exprimată hotărîrea de a da viață și a transpune în fapte cuvintele pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu le-a adresat națiunii cu prilejul Anului nou:

„Întregul nostru popor pășește în noul an hotărînd să facă totul pentru a îndeplini sarcinile trasate de recenta plenară a Comitetului Central, întîmpinînd a 30-a aniversare a eliberării patriei de sub jugul fascist și Congresul al XI-lea al partidului cu noi și remarcabile îndepliniri în toate domeniile vieții economico-sociale.

Realizarea prevederilor de înaltă răspundere ale planului pe anul viitor impune unirea și organizarea tuturor forțelor societății într-o direcție unică, îmbunătățirea continuă a activității economice, valorificarea superioară, cu maximum de randament, a întregului potențial material și uman al țării, întărirea ordinii și disciplinei socialiste, dezvoltarea inițiativei maselor muncitoare, participarea lor tot mai activă la conducerea întregii societăți”.

Evaluîndu-și posibilitățile și rezervele în lumina obiectivelor stabilite de Hotărîrea

Securității — județul Olț, Institutul de cercetări chimice — ICECHIM-București, întreprinderea Automec-București, și altele, animate de dorința de a face din 1974 o etapă de înaltă rodnicie a muncii, o etapă decisivă în îndeplinirea înaintea de termen a cincinalului și-au asumat obligații sporite, chemînd la întrecere colectivele similare de muncă.

Ampla acțiune patriotică vizează sarcinile principale ale planului pe anul 1974, privind depășirea producției globale, marfă și marfă-vindută, creșterea productivității muncii, reducerea cheltuielilor, valorificarea superioară a noi materii prime, realizarea programului de investiții, creșterea nivelului de trai, întărirea muncii politice cu masele, în lumina programului trasat de plenara din noiembrie 1971.

În acest context, de efervescență creatoare, în atmosfera de puternic avînt și de nestrămutată încredere în justetea politicii partidului, a avut loc vizita de lucru pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu a făcut-o în mari întreprinderi din Brașov.

Această primă întîlnire pe care a avut-o în 1974 conducătorul partidului și statului nostru cu făuritorii bunurilor materiale a prilejuit, ca și toate cele anterioare, o amplă analiză a căilor dezvoltării și modernizării producției, a problemelor realizării ritmice a planului pe 1974.

NOUL LOT REPREZENTATIV A, ÎN CĂUTAREA DRUMULUI SPRE OMOGENIZARE ȘI CONFIRMARE

Intensificarea pregătirilor echipelor divizionare A în vederea unui retur care începe mai devreme decît oricînd în alți ani (3 martie), stirea despre alcătuirea unui lot reprezentativ lărgit, supus unor importante restructurări și cuprinzînd numeroși jucători noi ca Jivan, Anghelini, Nistor, Fl. Marin, Broșovschi, Balaci, Kun, Anghel, tragerea la sorți de azi de la Paris, în urma căreia vom cunoaște compoziția grupei noastre preliminare din Campionatul european, vestile despre perfectarea unor meciuri inter-țări cu caracter amical (Franta, Brazilia) sau oficial (Grecia, în Campionatul Balcanic) chiar pentru sezonul de primăvară, toate acestea sînt de natură a readuce în atenția publicului problema echipei naționale, de a alimenta discuțiile — totdeauna ample și aprinse — asupra unsprezecelei „tricolor”, a activității și perspectivelor sale.

După cum se știe, în primul rînd, este vorba, în esență, despre intenția lui Valentin Stănescu de a porni la drum cu o echipă nouă (sau în mare parte nouă), bazată pe O MASIVĂ PROMOVARE DE ELEMENTE TÎNĂRE, pentru că — în afara jucătorilor pe care i-am enumerat în primul rînd al acestui articol — compoziția lotului lărgit anunțat lasă să se întrevadă vizibil intenția antrenorului principal de a miza, în acest an și în perspectiva celor următori, și pe alți fotbaliști din „eșalonul de schimb” ca, de exemplu, acest cuplu de atacanți centrali Mircea Sandu — Dudu Georgescu, oameni care au mai fost prin lot dar care sînt, deocamdată, departe de a putea fi socotiți „tricolori consacrați”.

Iată deci că după un an de la numirea sa în funcție (stirea investirii lui Valentin Stănescu la cîrmă națională a apărut în ziarul „Sportul” din ziua de 16 ianuarie 1973, deci exact acum un an!), antrenorul „tricolorilor” pornește la o acțiune pe care n-a putut-o întreprinde din capul locului, din motivele cunoscute.

Este drept, el a pornit la treabă chiar în ianuarie anul trecut cu o serie de jucători noi, cu care a și întreprins turneele franco-spaniol (Sams, Beldeanu, Troi, Marcu, Hajnai, Bölöni), dar obligațiile competiționale — în specie, meciurile decisive din preliminariile C.M. — l-au împiedicat să întreprindă O ACȚIUNE PROPRIU-ZISĂ DE RECONSTRUCȚIE, DE REGENERARE A ECHIPEI REPREZENTATIVE, fiind obligat să recurgă la vechea structură de echipă, cu doar unul sau două implanturi, dar cu o poziție mai fermă în acest sens în ultimul joc din '73, cel cu Finlanda.

Acum însă, cînd obligațiile competiționale, meciurile oficiale în mari competiții internaționale au o „scadență” mai îndepărtată, Valentin Stănescu trece mai decis, mai declarat și mai angajat la acțiunea de construcție a unei noi echipe reprezentative, care se impune și pe care, de altfel, opinia publică i-o și cerea. Noul lot anunțat, este, în acest sens, semnificativ nu numai prin prezența numelor noi, citate ci și prin absența unor jucători ca Lucescu, R. Nunweiler, Dumitrache, Dembrovski, Sătmăreanu, Antonescu, Deleanu, nume legate — în cazul unora mai mult, al altora mai puțin — de o anumită epocă (remarcabilă) din viața reprezentativei de fotbal a României.

A mînteam, mai sus, că azi se împlinește un an de la instalarea lui Valentin Stănescu la conducerea destinelor tehnice ale echipei naționale. Ar fi poate momentul unui prim bilanț pe care însă nu ne propunem să-l facem, deocamdată, decît cifric. Sub „bagheta dirijorală” a celui pe care un coleg îl denumea „Falstaff”, echipa noastră a pierdut un amical la Kiev (0-2 cu U.R.S.S.), a învins apoi cu 4-1 la Tirana, a urmat meciul de la București cu R.D. Germană (1-0 pentru noi), returul aceluiași joc pierdut la Leipzig cu 2-0 și în fine victoria cu 9-0 asupra Finlandei. Din cinci meciuri, deci, 3 victorii și 2 înfrîngeri. Iar dacă restringem calculul doar la meciurile oficiale din preliminariile C.M., bilanțul lui Valentin Stănescu devine de 3 victorii și o înfrîngere.

BROȘOVSKI

Nu trebuie să ne grăbim a trage concluzii de nici un fel, pentru că, pe de o parte, meciul pierdut a fost cel mai important în ecuația calificării, dar — în același timp — să nu uităm că România a pierdut primul loc în grupă pentru un punct, pentru un punct care, după cum bine se știe, fusese pierdut anterior, la Helsinki în fața Finlandei. Așa încît Valentin Stănescu, ca antrenor al echipei naționale, are tot dreptul să ceară să fie lăsat SĂ IA O ACȚIUNE DE LA CAP, SĂ-ȘI PREGĂTEASCĂ O ECHIPĂ CARE SĂ CORESPUNDĂ INTEGRAL VEDERILOR SALE, SĂ-ȘI FACĂ EL PLANURILE UNEI CAMPANII, ca cea care practic se deschide prin tragerea la sorți de azi a grupelor Campionatului european.

De altfel, antrenorul echipei naționale i se dă și această posibilitate prin convocarea lotului recent alcătuit, în ziua de vineri 18 ianuarie, la București. Și pentru că am ajuns la acest punct, să precizăm că scoaterea din lot a lui Beldeanu (despre care s-a mai vorbit) este acum oficială, în locul acestuia fiind chemat arădeanul Broșovschi; este o alegere care intrunește numeroase adevăruri, cu atât mai mult cu cît e vorba de un jucător care poate îndeplini aceleași sarcini generale de joc

ca și Beldeanu, avînd avantajul unei oarecare plus de tehnicitate și al unui mai bun aport în defensivă, dar și dezavantajul unui handicap de viteză.

Cu acest lot nou, Valentin Stănescu și-a propus să întreprindă un turneu de circa zece zile, în Algeria și Spania, cu care ocazie să facă o verificare a noilor selecționabili. O asemenea acțiune apare ca justificată, deoarece înnoirile din lot privesc TOATE COMPARTIMENTELE ECHIPEI. În apărarea imediată apar Jivan, Anghelini, Fl. Marin, Nistor și revine ca fundaș central Dinu. În linia mediană apar Balaci și Broșovschi. În atac, un cuplu ca Sandu-Georgescu are la activ, la această oră, doar... zece minute de joc în meciul de astătoamnă de la București cu Finlanda.

Iată deci că înnoirile cu care Valentin Stănescu intenționează să vină în activitatea lotului nu mai au caracterul de „averse locale” ci ating efectiv structura echipei, jocul său. În asemenea condiții — ne spunea antrenorul echipei naționale într-o discuție pe care am avut-o zilele trecute — el are nevoie SĂ VERIFICE JUCĂTORII, SĂ LE CÎNTĂREASCĂ RANDAMENTUL, capacitatea de a se angrena în mecanismul echipei. De aceea, turneul proiectat apare ca o etapă de bază în planul de pregătire a unei echipe naționale noi, cum este reprezentativa preconizată de Valentin Stănescu, mai ales în condițiile date, cînd ea are de susținut, la numai 20 de zile după începerea campionatului, un meci de ecou internațional, în deplasare, cel cu Franta la Paris și apoi, la mai puțin de o lună după acest prim examen, o partidă, tot în deplasare, cu Brazilia, campioana lumii!

Valentin Stănescu afirmă că dacă actualmente echipele de club (care au același efectiv, de multă vreme) întreprind turnee și jocuri pentru omogenizare în vederea returului, este logic ca și un lot național, MAI ALES ACESTA ÎN CARE APAR 8-9 NUME NOI, să beneficieze de minimum 3 jocuri pentru o mai bună cunoaștere a jucătorilor, pentru verificarea lor în condițiile ansamblului de echipă și — de ce nu?! — chiar pentru eventuala reunitare la unul sau altul.

„Dacă n-aș face acest turneu — spunea Valentin Stănescu, și noi suntem de acord cu el — cînd aș putea să verific lotul pe care l-am alcătuit, din moment ce campionatul începe la 3 martie, iar eu n-am la dispoziție, înaintea meciului cu Franta, decît data de 13 martie, PENTRU UN SINGUR JOC DE VERIFICARE?”

Însușindu-și punctul de vedere al antrenorului echipei naționale, F.R.F. a întreprins demersuri pentru ca în locul meciurilor din Spania (care au căzut din motivele cunoscute, începerea mai devreme a campionatului acestei țări) să fie perfectate altele, în Turcia sau în Grecia, în scopul ca echipa națională, în condițiile unei atît de masive schimbări de efectiv, să beneficieze, totuși, înaintea meciului cu Franta, de o perioadă de pregătire în comun.

Radu URZICEANU

P.S. În ultimul moment, aflăm că pentru o primă verificare a noului lot s-au perfectat două jocuri în Turcia, ambele la Istanbul: la 26 ianuarie cu FENERBAHÇE și la 29 ianuarie probabil cu BEŞİKTAŞ.

SUBLINIERI

PARIS ȘI BRASILIA

Paris și Brasilia, două capitale. Prima, una din cele mai vechi ale Europei, a doua, cea mai nouă și mai modernă din lume, ambele cu rezonanță universală. Pentru fotbal, Parisul este orașul cu cea mai reputată presă europeană de specialitate, chiar dacă fotbalul francez nu o egalează, iar Brasilia, orașul care adeseori este confundat cu țara, Brazilia, vrea să-și apropie din faima fotbalistică deținută de Rio de Janeiro sau Sao Paulo.

În aceste două orașe prestigioase urmează ca în scurtă vreme, echipa reprezentativă a țării noastre să evolueze în două întîlniri amicale, cu Franta la 23 martie și cu Brazilia, la 17 aprilie.

Prin urmare, două jocuri fără miză, totuși două partide foarte importante pentru că evoluția fotbaliștilor noștri va fi pusă în două cîntare foarte sensibile la încălzura valorică a jocului de fotbal, atît în Franta, îndeosebi de către presă, cît și în Brazilia de către milioane de oameni pentru care carnavalul și fotbalul sînt condiții ale existenței de la un an la altul.

Dacă la Paris un meci de fotbal se pierde în gama largă și variată a spectacolelor și atracțiilor de tot felul, în Brazilia cînd se joacă fotbal și mai ales cînd joacă echipa Braziliei, se întrerupe circulația și nu se mai servește în restaurante. Toată lumea stă cu ochii ațîntiți la televizor și o țară întreagă respiră, parcă, numai fotbal. Dar chiar așa, pierdută cum poate fi o întîlnire de fotbal la Paris, revista France Football și ziarul l'Equipe fac din eveniment o preocupare sportivă de rang european, mai cu seamă în acest an al Weltmeisterchaft-ului, cînd, măcar platonice, unii sau alții vor să arate că ar fi meritat să se numere printre finaliștii turneului campionatului mondial. Cît despre brazilieni, pentru care Mondialul '70 rămîne Mondial și în 1974, ard de dorul de a și o clipă mai devreme dacă idolii lor se vor inapoia acasă campioni mondiali. Cine a fost în Brazilia știe însă că pe brazilieni nu-i interesează ca echipa lor să cîștige ori-cum. Ei vor un fotbal frumos, spectaculos și dacă o echipă străină care i-a vizitat a părăsit terenul învinsă dar a jucat un fotbal de clasă, n-o uită cu anii.

În 1970, echipa României a întreprins cunoscutul turneu din Brazilia unde, la Belo Horizonte și Rio de Janeiro a reușit trei partide excelente. La Guadalajara, aceeași echipă națională română a pierdut la limită, 2-3, cu Brazilia dar milioane de brazilieni au fost impresionați de faptul că românii au înscris două goluri. Nici azi ei n-au uitat golul lui Dumitrache în poarta Braziliei despre care un confrate de peste ocean ne-a scris că a fost repetat acum o lună la televiziunea braziliană în cadrul antologiei celor mai frumoase goluri.

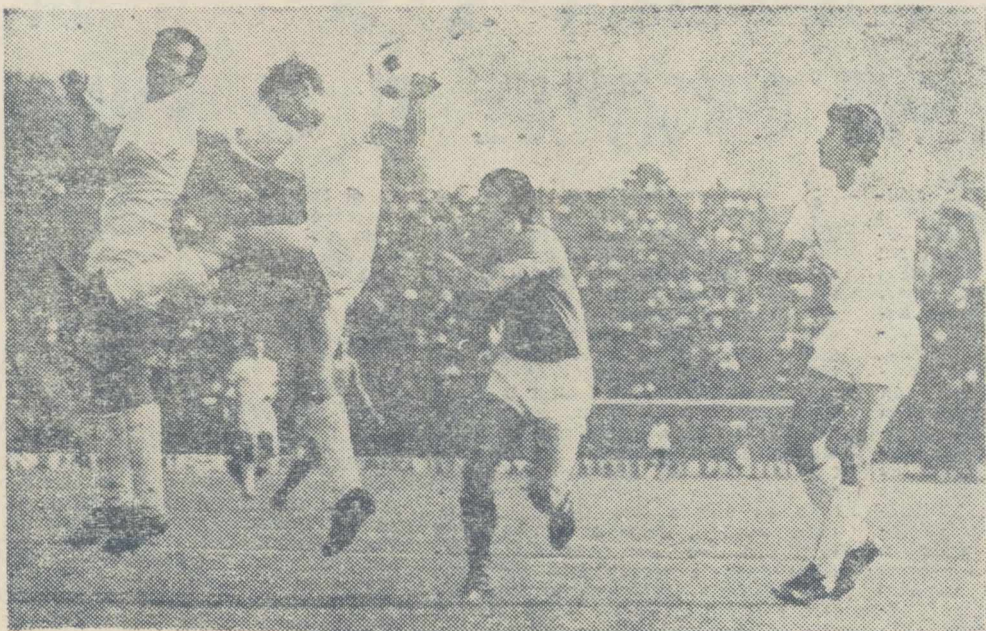
Am reamintit cele de mai sus pentru a menționa că

atît jocul de la Paris, cît mai ales acela de la Brasilia, vor depăși valoarea unor amicale oarecare prin atenția care se va acorda conținutului jocului pe care îl va practica echipa României. Va fi vorba deci ca fotbalul nostru să primească două importante referințe indiferent de rezultatele întîlnirilor.

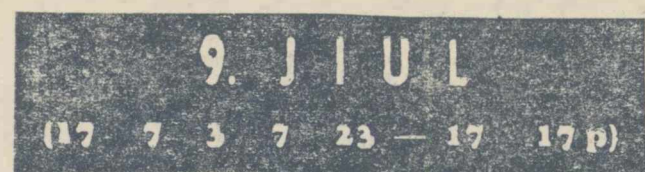
Iată de ce, responsabilitatea alcătuirii și pregătirii echipei reprezentative de fotbal a României în preajma acestor întîlniri devine extrem de importantă, mai ales într-un moment cînd se pune problema unor schimbări importante în compoziția lotului reprezentativ. Necesitatea acestor prefaceri este justificată și are în vedere construcția unei noi echipe naționale care va aborda cu încredere de la toamnă noul campionat european. În acest context verificarea unor debutanți, cu renunțarea temporară la unii jucători a căror valoare o cunoaștem, este o metodă de lucru pe un termen mai lung, pentru viitoarele campionate europene și mondiale, însă pentru atît de apropiatele confruntări cu Franta și Brazilia, perioada de pregătire de două luni reprezintă, mai cu seamă acum, iarna, doar strictul necesar pentru a prepara formația cu cele mai ridicate valori, capabilă să dea un randament de bun nivel internațional la Paris și Brasilia.

Iată de ce, în preajma alcătuirii unui nou program al turneului de iarnă al lotului reprezentativ de fotbal, ar trebui revăzută componența acestui lot în care prezența lui Dumitrache, și poate nu numai a acestuia, ar fi utilă pentru creșterea conținutului și eficienței jocului. Desigur, cu condiția pregătirii și comportării lor la cel mai bun nivel.

Aurel NEAGU

Tonca, Stocker, Muțescu — trio-ul notat cu 10, 8, 9 de antrenorul Jiului, Traian Ivănescu — într-o fază din meciul cu Sportul studențesc (2-2) Foto : S. BAKCSY

REVENIRE SPECTACULOASĂ ÎN FINALUL SEZONULUI

„Imi pare rău că s-a încheiat turul. Și jucătorilor le este, oarecum, ciudă... Dacă ar mai fi fost 2-3 etape de campionat sau Cupă, sint sigur, ne-am fi continuat ascensiunea” — ne spunea, în 15 decembrie, cu un zimbet în colțul gurii, antrenorul Jiului, Traian Ivănescu. Dar, turul s-a încheiat și, acum, la ora bilanțului unei jumătăți de campionat, înainte de a căuta și analiza cauzele comportării echipei minerilor în toamna lui '73, să facem, mai întâi, o scurtă retrospectivă a „drumului” parcurs de ea în prima parte a întrecerii divizionarelor A.

Primul pas în campionat s-a soldat cu un semieșec: 1-1 cu Universitatea Craiova (a). Au „curs” apoi, în albia Jiului, 4 înfringeri consecutive: 1-4 cu C.S.M. Reșița (d), 0-1 cu F.C. Constanța (a), 1-2 cu Petrolul (d) și 0-1 cu U.T.A. (d). Momente foarte grele pentru echipă și noul ei antrenor. Atunci, cind mulți vedeau în Jiul o principală abonată la retrogradare, profesorul Mircea Pascu, vicepreședintele clubului, afirma lucid: „Cine cunoaște bine echipa noastră își poate da seama că e vorba doar de o conjunctură nefavorabilă, că în scurt timp își va reveni și va păși zona periculoasă a clasamentului...” Și iată, abia în etapa a 6-a, 11-le din Petroșani soarbe neaștos din cupa primului succes: 3-1 cu F.C. Argeș (a). Un 2-2 cu Sportul studențesc, la București, redă încrederea echipei și urmează acel 3-0, sec, în compania Rapidului (a). În continuare, două goluri marcate și două primite în 4 meciuri: 0-1 cu Politehnica Timișoara (d), 1-0 cu Politehnica Iași (a), 0-1 cu Steagul roșu (d), 1-0 cu S.C. Bacău (a). După această dificilă victorie obținută în fața băcăuanilor urmează marele salt al formației din Petroșani: 4-0 cu A.S.A. Tg. Mureș (a), 1-0 cu „U” Cluj (d), 1-1 cu Steaua (a), 0-1 cu Dinamo (d) și 4-1 cu C.F.R. Cluj (a). Adușgind acestora și cele două victorii obținute în „Cupa României” (2-1 cu Partizanul Bacău și 4-2 cu Petrolul) avem imaginea completă a excelentului final de sezon al Jiului care i-a făcut pe Traian Ivănescu, pe Libardi, Muțescu, Georgescu et. comp. să regrete încheierea turului în momentul cind echipa demonstra convingător că-și

găsite din nou cadența, acel echilibru interior care făcuse din Jiul, în ultimii ani, un „11” de prima jumătate a clasamentului și nicidecum o deținătoare de lanternă (6 etape a stat pe locul 18!).

Acesta a fost „traseul” parcurs de Jiul de la 12 august pînă la 9 decembrie 1973. Pierzind startul, aidoma unui alergător neatent la pocnetul pistolului, reprezentanța minerilor a trebuit să facă eforturi considerabile pentru a ajunge din urmă plutonul, pentru a se plasa într-o poziție favorabilă, fără griji, de pe care să privească mai mult înainte și mai puțin în ceea ce se întimplă în... urma sa. Pentru a ajunge, însă, exact la jumătatea clasamentului, Jiul a trebuit să suporte rigurile, repercurșiunile...

...STARTULUI RATAT. Un meci egal și patru înfringeri consecutive! Trei goluri marcate, nouă primite! Jiul joacă slab. Jucători ca Libardi, Georgescu, Muțescu, Stocker, Roznai, Naghi nu se regăsesc, echipa nu are o idee de joc, totul pare o improvizație. Cauzele?

● Conflictul mornit între „bătrînii” Jiului și noii veniți;

● Forma foarte slabă a majorității titularilor;

● Lipsa de experiență a noului antrenor;

● Căutările inerente în vederea găsirii unei formule stabile de echipă;

Pentru prima dată în viața lui de antrenor, Traian Ivănescu se află într-o situație delicată și dificil de rezolvat. Trebuie să atenueze la maximum o dezbinare, ce părea inerentă, între cele două generații ale Jiului, să creeze un liant, nevăzut, dar solid, între jucătorii cu mare experiență, cei cu ani îndelungați de activitate sub culorile albe-negru (Libardi, Georgescu, Tonca, Stocker, Cotormani, Naidin) și tinerii legitimați în ultimul timp, nerăbdători, dornici de a afirma deplină, cei cu ani îndelungați de activitate sub culorile albe-negru (Libardi, Georgescu, Tonca, Stocker, Cotormani, Naidin) și tinerii legitimați în ultimul timp, nerăbdători, dornici de a afirma deplină, cei cu ani îndelungați de activitate sub culorile albe-negru (Libardi, Georgescu, Tonca, Stocker, Cotormani, Naidin) și tinerii legitimați în ultimul timp, nerăbdători, dornici de a afirma deplină...

...REZULTATE NORMALE. Între 9 septembrie și 4 noiembrie, Jiul realizează trei victorii, obține un punct în deplasare și pierde două meciuri. Marchează nouă goluri și primește cinci. Apărarea nu mai gafează meci de meci, Nițu și Dodu joacă din ce în ce mai bine pe posturile lor, de fundași laterali, iar Stocker devine unul din motoarele echipei, alături de Naghi și Libardi, Jiul adoptînd pentru prima dată varianța 4-3-3, a sistemului cu 4 fundași. Atacul, însă, continuă să rămână deficitar, deși marchează de trei ori mai multe goluri decît în primele cinci etape ale campionatului. La Timișoara, în prima repriză, atacul nu expediază nici un șut pe spațiul porții adverse, iar în partida cu Politehnica Iași singura lovitură periculoasă și aplaudată — deși nu s-a soldat cu gol — a fost consemnată abia în min. 88! La Brașov, apărarea primește un gol, dar rezistă în continuare. În schimb, atacul nu se apropie decît foarte, foarte rar de poarta stegarilor. Mecanismul începe, totuși, să funcționeze. Mai scîrție el, pe ici pe colo, dar funcționează. Partida cu S.C. Bacău constituie un moment deosebit, ea anunțînd perioada saltului surprinzător, a...

...FINALULUI NEAȘTEPTAT, DEZINVOLT. Șase meciuri jucate, patru victorii, un egal, o înfringere. Goluri marcate: 11. Goluri primite: 3. De-abia după meciul cu S.C. Bacău, cîștigat destul de greu, atacul începe să joace la adevărată sa valoare. Cuplul Muțescu-Roznai reamintește acum de sezonul care l-a propulsat în vederile selecționarilor loturilor reprezentative. Cei doi marchează goluri spectaculoase, gîndite, frumos lucrate, aplaudate; goluri la care contribuie și noua speranță a Jiului, fostul junior dinamovist Stoichiță, despre care antrenorul Ivănescu are numai cuvinte de laudă. În acest moment, cind apărarea se lăsa foarte greu depășită, cind trio-ul de mijlocași își duceau randamentul, cind atacul găsisse drumul spre gol, el bine, tocmai atunci s-a încheiat turul!

Păcat! — și-au zis Traian Ivănescu, conducătorii clubului din Petroșani, jucătorii. Cu toții speră însă, ca Jiul să reia campionatul de la aceleași cote înalte, de la același nivel la care l-au întrerupt. „Avem mult de lucru — accentua, recent, antrenorul minerilor. Apărarea încă nu știe să aplice un marcaj corect, să fie mereu acoperită printr-un dublaj prompt și eficient, iar atacul va trebui să joace mai rapid, să devină mai arțagos, fiecare din cei trei să poată evolua cu șanse de reușită în orice zonă. Asupra acestor obiective ne vom îndrepta atenția în perioada de pregătire dintre tur și retur...”

Laurențiu DUMITRESCU

10. STEAGUL ROȘU

(17 7 3 7 19 — 15 17p)

REALIZĂRI MEDII, PE FONDUL UNEI AMPLE ACȚIUNI DE RECONSTRUCȚIE

Dacă ar fi să reprezentăm grafic, sub forma unei diagrame, comportarea Steagului roșu în prima jumătate a acestei ediții de campionat, am putea face constatarea, deosebit de interesantă — urmărind curba evoluției pe etape a formației din orașul de la poalele Timpei — că aceasta a oscilat numai pe spațiul dintre locurile 6-13, adică în zona de mijloc a ierarhiei divizionare. Cu alte cuvinte, echipa antrenată de Nicolae Proca, a fost ferită, pe toată durata sezonului competițional din toamna anului trecut, de emoțiile luptei care s-a dat la cele două extreme ale clasamentului. De altfel, și poziția mediană ocupată la capătul celor 1.530 de minute de joc ale turului, ca și procentajul de 50 la sută din totalul punctajului posibil, confirmă faptul că „stegarii” brașoveni s-au situat, în această primă manșă a campionatului, pe o treaptă a realizărilor care nu înseamnă nici prea puțin, dar nici prea mult. Realizări care, judecînd după aparențe, satisfac dar și nemulțumesc în același timp.

asta are mai puțină importanță acum — antrenorul brașovean, apreciat în repetate rânduri ca unul dintre tehnicienii cei mai valoroși ai fotbalului nostru, a înțeles înainte de toate că, pentru a putea da viață unei idei de joc moderne are nevoie neapărat de oameni capabili să îndeplinească roluri și sarcini corespunzătoare cerințelor marii performanțe. Și fiindcă Steagul roșu face parte din categoria acelor puține cluburi care nu au posibilitatea practică de a transfera jucători gata formați și de valoare de la alte colective, Nicolae Proca s-a rezumat numai la ceea ce a fost crescut în pepiniera proprie sub directa supraveghere a fostului său coechipier Alex. Meszaroș și, eventual, la unele achiziții din categorii competiționale inferioare. Așa au apărut, treptat înscriindu-se pe drumul afirmării, Anghelini, Hiribab, Anghel, Mateescu, Șerbănoiu și, mai apoi, Purcaru și Naghi. În total deci șapte jucători noi, al căror proces de integrare în ansamblul echipei nu se putea face chiar așa, fără

Pescaru (stînga), cel mai bun jucător al brașovenilor, a absentat din echipa sa în ultimele etape ale turului.

Care este însă realitatea? Mai bine zis cum poate fi apreciată evoluția în ansamblu a Steagului roșu ținînd seama de o serie de elemente obiective de analiză, a căror pondere ni se pare determinantă?

Punîndu-ne o asemenea întrebare ne vedem obligați, fără îndoială, de a merge pe urmele unor explicații cu ajutorul cărora să putem dimensiona, cit mai aproape de adevăr, situația formației brașovene în contextul disputei divizionare.

În această idee, va trebui să ne referim în principal, la marile probleme ridicate echipei de curajoasă acțiune de întinerire, de reconstrucție — spectaculoasă, am spune — întreprinsă pe parcursul celor 17 etape de campionat consumate pînă acum, de antrenorul Nicolae Proca. Pentru că oricîne trebuie să recunoască că a titulariza, într-o singură toamnă, un număr de șapte jucători — deci mai mult de jumătate din efectivul primei garnituri, — nu este deloc un lucru ușor și nici la îndemîna oricui. Forțat sau nu și de împrejurări —

nici o tendință de recul sau de manifestări ale unui inerent fenomen de respingere, alit din partea vechiului nucleu, cit și a publicului.

Antrenorul Nicolae Proca nu s-a lăsat însă intimidat și nici influențat de atitudinea refractară a unora care au privit nu numai cu neîncredere, ci chiar cu ostilitate față de temerara sa acțiune de promovare a „noului val”. Ne amintim de altfel că nu o dată, introducerea în teren a lui Șerbănoiu de pildă, a provocat veritabile proteste în rîndul unora dintre spectatori, care în loc să susțină, cum era firesc, o acțiune utilă și de perspectivă s-au situat pe poziții de un nejustificat antagonism. „Sînt convins, spunea în aceste împrejurări dificile antrenorul brașovean, că Șerbănoiu va deveni un bun jucător de Divizia A. El acuză acum o criză de ordin moral dimensionată îndeosebi de opoziția unei părți a tribunelor care dezaproba ostentativ apariția sa pe teren. Cu siguranță însă că cei ce azi îl resping, mîine îl vor aplauda”. Și Nicolae

Proca a avut dreptate, pentru că încet-încet tot mai puțini au fost accia care s-au manifestat zgometos în întîmpinarea „noilor veniți”, ceea ce a făcut ca după titularizarea relativ mai rapidă a lui Anghelini și a lui Mateescu să-și găsească locul în „11”-le de bază al stegarilor brașoveni și Anghel și Hiribab și, mai ales, Șerbănoiu.

Și ar mai fi de completat, tot la acest capitol al explicațiilor, faptul că procesul de reconstrucție a Steagului roșu, element hotărîtor în ce privește evoluția și rezultatele echipei brașovene din prima jumătate a campionatului, s-a desfășurat în bună parte și pe fondul unor absențe de marcă din efectivul consacratilor. Ne referim la indisponibilitățile lui Adamache și Pescaru, care, începînd cu etapa a XI-a și, respectiv, a XIII-a n-au mai apărut pe teren, pînă în finalul sezonului de toamnă. Lucru care a contat destul de mult în balanța realizărilor obținute și a prestațiilor competiționale în ansamblul lor.

În asemenea condiții se poate considera, fără nici o intenție de a indulgi realitatea, că rezultatele și locul în clasament, obținute de Steagul roșu în turul acestui campionat sînt multumitoare și reflectă strădanii demne de laudă care, probabil, își vor găsi în viitorul apropiat o împlinire deplină. În același timp însă, firesc, ne ducem cu gîndul și la întrebarea: Se putea face totuși și mai mult? Indiscutabil că da. Și primul susținător al unei astfel de păreri este însuși antrenorul Nicolae Proca care afirmă, obiectiv:

— Pe undeva cred că am greșit și eu. Procesul acesta masiv de reimpresă a lotului ne-a adus în situația de a avea nu mai puțin de zece jucători tineri între vîrstele de 18 și 22 de ani. Și este destul de probabil ca toți aceștia, neavînd un grad corespunzător de adaptabilitate la eforturi mari, să nu fi rezistat suficient marilor solicitări la care au fost supuși și de aceea nici nu au dat randamentul așteptat.

La o astfel de motivare autentică, fără îndoială, reală, noi am mai adăuga încă două aspecte critice și anume: că Steagul roșu, o echipă cu frumoasă tradiție în fotbalul nostru, nu are încă la dispoziție un alt spațiu de antrenament în afara terenului de competiții, într-un oraș cu foarte multe baze sportive, dar insuficient exploatate; că în procesul de instruire, în cadrul căruia o bună parte din timp este afectată învățării tinerilor jucători, aparatura ajutoare lipsește cu desăvîrșire, ca urmare a unei prelungite atitudini de inerție din partea aceluia care au obligația să asigure echipei condițiile materiale necesare unei pregătiri la nivelul performanței actuale.

Ținînd seama și de aceste elemente de analiză, ajungem implicit la concluzia că Steagul roșu ar fi putut, totuși, realiza ceva mai mult în toamna anului trecut. Cum însă, principalul moment de impas din viața echipei a fost depășit și cum în jurul acestuia pot fi concentrate suficiente forțe active, capabile să concure la sprijinirea unei activități de instruire și competiționale în adevăratul înțeles al cuvîntului, există și convingerea fermă că formația brașoveană se va plasa curînd, undeva mai sus pe verticala clasamentului, pe un loc care să reflecte adevăratele sale posibilități și aspirații.

Mihail IONESCU

II. „U” CLUJ

(17 7 3 7 15 — 15 17 p)

Echipa studențească clujeană — iată un element de care trebuie neapărat să ținem seamă în analiza comportării sale din turul actualului campionat — a fost la sfârșitul sezonului trecut în cu totul neplăcută situație de a se mai vedea admisă în prima divizie numai datorită deciziei federale de a crește numărul de echipe la 18. Totuși, un lucru nu a fost uitat la Cluj — acela că „U” s-a clasat pe ultimul loc al clasamentului...

De fapt, „marea cotitură” — așa cum numesc acum tehnicienii și conducătorii clubului clujean schimbările produse în vară — a început cu câteva etape înainte de finalul campionatului trecut, dar totuși prea târziu pentru a se mai putea salva ceva. Atunci, cu numai 3-4 etape înainte de finalul returului, doctorul Mircea Luca și antrenorul Silviu Avram și Vasile Băluțiu au luat în mână o înșelăciune grea, și din care însă sperau — așa cum își luaseră angajamentul — să facă, după un an de „stagiatură” în divizia secundă, o echipă nouă, mai ambițioasă, mai tină și mai talentată. Ei nu și-au putut îndeplini angajamentul, dar fiind că... în vară nimeni nu a retrogradat în a doua divizie. Așa că, Universitatea cea nouă a început să fie formată din mers, fără timpi morți, odată cu participarea la primul campionat românesc cu 18 echipe.

În momentul de față, după încheierea celor 17 etape ale turului, Universitatea Cluj a realizat numai 50% din totalul punctelor

posibile. — 17 din 34. Este, totuși un plus de 7%, dat fiind că în perioada similară a anului trecut, „U” nu realizase decât 43% din totalul posibil. Cu aceeași jumătate de măsură se exprimă satisfacția antrenorilor clujești despre reușita transformării echipei pe care o conduc. „Universitatea este doar o echipă în construcție, avea să ne spună nu de mult antrenorul principal Silviu Avram. Noi considerăm că nu sîntem decât la începutul acestei operații. Deocamdată, la fel ca la punctajul acumulat, considerăm că am făcut numai jumătate din ceea ce se putea face. Cealaltă jumătate rămîne încă de făcut...”

Acest plus de 7% comportă multe discuții. Mai întâi, trebuie să nu uităm că Universitatea a susținut în tur 9 partide pe teren propriu, iar în retur nu va mai juca decât de 8 ori „acasă”. Deci, din punct de vedere cantitativ trebuie să fim oarecum circumspecți. Calitativ însă, se cuvine să adresăm noului „stat major” al echipei universitare unele felicitări. Ne gândim, în primul rînd, la reușita operație de titularizare a unor tineri mai ieri încă juniori. În vara anului trecut, dr. Luca, Avram și Băluțiu se hotărâu să renunțe la jucători cu reale „nume”, ca Solomon, Munteanu, Lică sau la mai tinerii frați Mocanu, în favoarea unor „necopi” ca Lăzăreanu, Matei, Ciocan, Hurloiu, Porățchi, sau Coca și, în ultimele etape, ale turului, Suciu și Naghi. Toți au devenit acum mai mult sau mai puțin titulari.

În ceea ce privește tactica de joc, antrenorii clujești au fost convinși că nu se poate trece dintr-o dată la o schimbare radicală a manierei de evoluție în teren. Acest lucru cere timp, dar deja în jocul lui „U” se simte o tendință de îmbunătățire a circulației mingii și a jucătorilor în teren. S-a trecut la aplicarea unui 4-3-3 cu accent ofensiv, în care — așa cum antrenorii doresc — se încearcă mereu sprijinirea jucătorului aflat în posesia balonului. De asemenea, se caută cit mai mult să fie evitate conducerile exagerate, în trecut o caracteristică foarte neplăcută în stilul de joc al echipei studențești.

ECHIPA CU CEA MAI BUNĂ APĂRARE, DAR ȘI CU CEL MAI SLAB ATAC...

În al treilea rînd, dar în nici un caz la urmă, Universitatea Cluj s-a străduit foarte mult pentru crearea unui cadru organizatoric și de disciplină mult îmbunătățit. La începutul campionatului dr. Mircea Luca — marele catalizator, după părerea noastră, al începutului de transformare a echipei clujene — a pus pe hirtie mai multe dintre ideile sale privitoare la felul cum trebuie să înțeleagă un sportiv de performanță disciplina de zi cu zi ca și aceea mult discutată „viață invizibilă”. Acest îndrumar de conduită a fost multiplicat și împărțit la toți jucătorii, probabil pentru ca nimeni să nu poată spune ulterior că se află în necunoștință de cauză...

La jumătate de drum, nu se poate ca Universitatea să nu se uite și înapoi (citiți... prin cifrele statistice), pentru a afla, chiar dacă a făcut și lucruri bune, în ce direcție mai trebuie să lucreze. La sfârșitul turului, „U” se poate lăuda că posedă cea mai bună apărare (numai 15 goluri primite, la egalitate cu Steagul roșu), ca și cu faptul că a primit numai 7 goluri (cele mai puține din întreaga divizie)

Încă un atac al „șepcilor roșii” fără „gol” din partida cu S.C. Bacău. Foto: S. BAKCSY

tră a afla, chiar dacă a făcut și lucruri bune, în ce direcție mai trebuie să lucreze. La sfârșitul turului, „U” se poate lăuda că posedă cea mai bună apărare (numai 15 goluri primite, la egalitate cu Steagul roșu), ca și cu faptul că a primit numai 7 goluri (cele mai puține din întreaga divizie)

în meciurile susținute în deplasare. La pasiv trebuie inclus însă cel mai slab atac (numai 15 goluri, la egalitate cu Petrolul), ca și „recordul” de numai un singur gol marcat în deplasare! Acest gol avea însă să aducă studenților clujești... singura lor victorie în deplasare (1-0 cu Dinamo)!! În

afara acestei victorii, studenții au mai reușit și două rezultate de egalitate pe teren străin, două remize albe (0-0 cu Rapid și cu Petrolul), dar au și pierdut cind puncte pe teren propriu: înfringeri la Universitatea Craiova și, mai surprinzător, la Jiul (ambele cu 0-1), meci nul — pe stadionul său — cu C.F.R. Cluj (2-2), ultimul rezultat, să nu uităm însă, după un meci „cu cîntec”, în care studenților parcă li se turnase plumb în picioare atunci cind conduceau cu 2-0...

Publicul clujean, destul de împăcat cu oscilațiile de formă ale echipei studențești, nu s-a mirat aproape deloc atunci cind — asta se întimpla spre mijlocul turului — echipa sa favorită s-a „cocoșat” pînă aproape de podium (a fost atunci o perioadă foarte bună, care a inclus și victoria de la București), după care, doar în două-trei etape, a ajuns mult mai jos, adică acolo unde se află acum: pe locul al 11-lea al clasamentului. Media spectatorilor la meciurile lui „U” rămîne destul de mică (în jur de 8500), chiar dacă „șepcile roșii” n-au abdicat deloc de la stilul curat, cu accent pe frumusețea jocului, care li era caracteristic. Dovada o face faptul că, deși are una dintre cele mai bune apărări din țară (la cele 15 goluri primite ar trebui, în mod normal, să le scădem pe cele două încasate în meciul cu C.F.R. aproape pe gratis!), universitarilor clujești n-au fost niciodată sancționați cu penalty și nu au avut nici un jucător eliminat de pe teren! Poate în primăvară, odată cu materializarea definitivă a planurilor alcătuite de „trio-ul” dr. Luca-Avram-Băluțiu, publicul clujean va fi din nou atras în număr mare spre Stadionul Municipal, acolo, unde „U” își susține, prin tradiție, toate meciurile de pe teren propriu...

Dumitru GRAUR

12. POLITEHNICA TIMIȘOARA

(17 6 5 6 17 — 18 17 p)

La începutul ediției de campionat 1973-74, fotbalul timișorean a trăit bucuria promovării echipei Politehnica în Divizia A. După ani de așteptare „bătrîna Poli” revine în primul eșalon al fotbalului nostru, spre satisfacția miilor de suporteri bănățeni, cu adevărat atașați de jocul cu balonul rotund, dovadă și numărul foarte mare de spectatori (în medie 15000 la fiecare meci), prezenți în tribunele stadionului „1 Mai”.

Încă din perioada precompetițională de vară, imediat după promovare, antrenorul echipei, prof. Ion Ionescu, și-a dat seama că valoarea și posibilitățile lotului de jucători existent sînt sub cerințele necesare viitoarelor confruntări pe prima scenă a fotbalului nostru. Cu toate bunelne intenții ale conducerei secției de fotbal, de a întări lotul cu câteva elemente tinere, valoroase, acestea au rămas numai în faze de proiect, fără transformări structurale. Și astfel foștii jucători de „B” le-a revenit greaua misiune, ca prin comportarea lor, să asigure menținerea formației în Divizia A. Așa sînd lucrurile, altă cale nu era de ales în afara uneia singure: acordarea unei seriozități sporite în desfășurarea procesului de instruire, fără menajamente, cu antrenamente de intensitate maximă. Jucătorii s-au pus pe treabă. Startul campionatului se apropia. Au venit jocurile de verificare care urmăreau găsirea și apoi omogenizarea celei mai bune formule de echipă. După primele „amicale”, scepticii acordau puțină soră de izbîndă formației timișorene, prezicind studenților o comportare modestă care-i va împinge la sfârșitul turului, pe ultimul loc în clasament.

Prima jumătate a campionatului s-a încheiat. A venit ora primei scadențe. Politehnica Timișoara a ocupat locul 12 în clasament cu 17 puncte din 34 posibile, realizînd un procentaj de 50 la sută. O comportare destul de bună, gîndindu-ne la nivelul valoric global al componentelor lotului. „Poli” a pășit cu dreptul în campionat învingînd pe A.S.A. la Timișoara, cu 3-1. Au urmat două insuccese, 0-2 cu Sportul studențesc, în deplasare, și tot 0-2 cu Universitatea Craiova, acasă. Un succes la limită, 1-0 cu F.C. Constanța pe teren propriu și o înfringere cu același scor (0-1 la Iași cu Politehnica). Apoi o victorie acasă cu „U” Cluj (1-0) și, în sfîrșit, în etapa a 7-a, primul punct realizat în deplasare (0-0 cu Petrolul). În continuare studenții au cedat la limită (1-2) în Capitală în fața lui Dinamo, după care au urmat două jocuri la Timișoara (1-0 cu Jiul și 1-1 cu Steaua). Cedează C.F.R.-ului la Cluj cu 1-0 și nu poate trece de Steagul roșu (1-1) pe mările Bogăi. Recuperează punctul la Reșița (2-2 cu C.S.M.), cîștigă greu (1-0) cu Rapid în fața propriilor suporteri, pentru ca, în etapa a 15-a, să obțină un punct prețios la Bacău (0-0 cu Sport Club). Penultima etapă marchează un succes de proporții: victoria la scor (5-2) cu F.C. Argeș la Timișoara. În ultimul meci al sezonului pierde la Arad cu 0-3 în fața U.T.A.-ei.

După această trecere în revistă a rezultatelor celor 17 întîlniri să vedem care au fost plusurile și minusurile echipei antrenată de Ion Ionescu.

Formația timișoreană a preferat o așezare în teren după varianta 4-3-3, cu

Mehedințu retras în linia a doua, asigurînd la mijlocul terenului, împreună cu Surdan și Lața (ambii cu sarcini duble), echilibru și elasticitate, acest compartiment aducînd un sprijin substanțial ultimilor apărători. În schimb aportul adus atacului nu a fost în egală măsură. Au existat fluctuații în comportarea liniei mediene de la joc la joc. Așa se explică faptul că, în faza generală de apărare, echipa a avut un randament foarte bun, aceasta însă în dezavantajul atacului care a fost servit mai puțin de aportul mijlocașilor. Dar trebuie să adăugăm evoluția sub posibilități, constant slabă, a jucătorilor compartimentului ofensiv care s-a situat cu mult sub așteptări. De regulă Floares, Dașcu, Bojin și Bungău au manifestat carențe în jocuri care au ieșit în evidență prin spirit combativ redus, datorită mai ales tendințelor de individualism (Bojin, Dașcu), ca și printr-o circulație lentă și mobilizată insuficient în acțiunile de finalizare. Singur Bungău s-a detașat față de ceilalți, el fiind de altfel și golgeterul echipei cu 7 goluri înscrise. Un alt aspect negativ în comportarea de ansamblu a echipei a fost cauzat de scăzuta capacitate tehnică a majorității jucătorilor, deficiență care, pe parcursul turului, a dus la numeroase perturbații tactice, reflectate prin abandonarea periodică a ideii de joc (lipsă de gîndire mai ales la înaintași, execuții tehnice defectuoase, cu preluări inutile și pase telefonate interceptate de regulă de adversari). Cu toate aceste deficiențe au fost situații cînd jucătorii au trecut peste acest handicap datorită deosebitelor resurse fizice, calitate dublată de o ambiție exemplară,

ÎNAINȚAREA - MAREA PROBLEMĂ...

Un reușit „un-doi” între Lața și Bungău, care îl dezechilibrează pe fundașul brașovean Olteanu. Foto: Dragoș NEAGU

cea ce le-a permis să mențină un ritm susținut pe întreaga durată a meciurilor chiar și atunci cînd au înfrînt adversari superiori.

Din cei 21 de jucători folosiți, Jivan, Lața, Păltinișan, Arnăutu, Mehedințu, Maier și Popa s-au situat, prin comportarea lor, peste nivelul celorlalți, aducînd un aport substanțial în jocul echipei. Forma de vîrf a formației timișorene a fost atinsă în întîlnirile cu Steaua și F.C. Argeș, cînd întreaga echipă a arătat că are resurse și posibilități neabătute.

SPERANȚE PENTRU RETUR

În aceste zile antrenamentele se desfășoară din plin. Jucătorii Politehnicii Timișoara și antrenorul lor, avînd deja experiența anului trecut, și-au propus să

se pregătească exemplar, să înlăture deficiențele existente, în așa fel, ca în returul campionatului să conștientizeze evoluția bună de pînă acum, ba chiar să se auto-depășească. În această perioadă se va pune un deosebit accent pe dinamizarea tehnicii de joc și amplificarea registrului tactic, pentru ca în meciurile din retur, atacanții (mai ales) să renunțe la unele șabloane, la o anume stereotipie. Se va accentua pregătirea individuală la unii jucători (Jivan, Lața, Mehedințu, Păltinișan, Bojin), capabili de acumulări suplimentare. Nu va fi neglijat nici alt aspect, și anume, menținerea pe mai departe a unui climat de înaltă conduită morală, caracterizat prin disciplină înțeleasă, dorință de auto-depășire, atît de necesare pentru obținerea de performanțe. În același timp exis-

tă o dorință comună (conducători, antrenori, jucători), ca echipa să se afirme și pe plan național în sensul ca pe parcursul returului, prin comportări foarte bune difuză jucători să poată fi selecționați în loturile reprezentative, mai cu seamă că Timișoara n-a mai cunoscut această satisfacție de ani de zile.

Formația studenților timișoreni s-a acclimatizat cu „aerul tare” al Diviziei A. Rodajul a fost făcut. Acum toți componenții lotului pășesc cu încredere și mari ambiții în returul campionatului. Locul 12 în clasament nu-i satisface, sînt hotărîți să-l lase în urmă. Pentru aceasta va trebui să nu precupească nici un efort în ședințele de pregătire.

Gheorghe NERTEA

O ECHIPĂ CARE CREDE ÎN ȘANSA SA!...

La ora bilanțului sezonului de toamnă, excelentul joc de la Madrid „parcă era o altă echipă, de pe alte meleaguri” — spunea cineva, nu fără temei! Stăruia în mintea multora dintre cei ce se află în preajma echipei noastre campioană. Și cu atât mai mult a nemulțumit comportarea de ansamblu din prima jumătate a competiției. Dinamoviștii sînt convinși că pot da mai mult și cu această constatare realistă au luat startul în pregătiri.

tul nu poate fi cîștigat, și nici pierdut, la jumătatea lui. În ediția trecută, doar cu cinci etape înainte de final, eram la patru puncte de cîrăvenii. Acum, distanța e de șase puncte, dar mai sînt 17 etape de jucat și multe se pot întîmpla.”

Acest calcul sumară a creat o dezvăzie și lotul și-a strîns rîndurile pentru a redobîndi forma care să-i dea forța necesară transformării dorinței în realitate. De la 10 ianuarie, pe potecile din jurul „Vilei Robin-

și prin mîinile lui au trecut toți fotbalisții care au apărut culorile clubului dinamovist.

Dar în lot au intervenit schimbări? Destul de puține. E vorba, de fapt, de niște completări. La antrenamentul de sîmbătă, îl priveam pe cei 22 de fotbalisți cu care s-a plecat la Predeal. Plutonul era în mișcare. În fruntea lui, întîmplător, sau cu un anume scop pus, se aflau: Mircea Lucescu, și Florea Dumitrache. În urma lor alergau: Caval, Duha, Cheran, Sătmăreanu II, G. Sandu, Dobru, Deleanu, Dinu, Radu Nunweiller, Banciu, Lucuță, Moldovan, Dudu Georgescu, Filăr, Sălcăeanu, Fl. Dumitrescu, Mircea Marian, Custov, Stoescu, Constantinescu („Pentru că cineva trebuie să fie și ultimul, spunea el, dar care să nu cedeze ritmului impus. Și apoi, vreau ca acest retur să-mi confirme dacă mai pot juca bine sau nu și de aceea voi alerga serios”).

Așadar, în lotul dinamovist a rămas acel nucleu de jucători repu-

tați, cu Lucescu — cel care în toamnă a avut un sezon excelent —, cu Dumitrache și Nunweiller, cu Dinu și Deleanu, lingă care se mențin alte nume cunoscute — Sătmăreanu, Sandu, Dobru, Moldovan (Ion Nunweiller). „Dar de la care așteptăm rezultate, confirmări, pentru că tinerețea trece și nu rămîne veșnică”, dar și cîțiva jucători tineri, pe care reporterul nu a putut să-i identifice decît cu ajutorul antrenorului Nicușor. E vorba de Banciu, 19 ani, de la tineret; Filăr, tot 19 ani, venit în toamnă de la Focșani; Mircea Marian, 22 de ani, de la Mușcelu, un atacant central despre care s-au auzit lucruri frumoase. Și o reîntîlnire plăcută cu o fostă mare promisiune, devenit un util om de echipă, Mircea Stoescu, în vîrstă de aproape 2 ani departe de teren de o presupusă boală, ce nu admite efortul, infirmat în următori de medici specialiști. Acum, la 30 de ani (ce repede trece timpul, parcă ni-l reamintim pe cel ce transforma loviturile libere cu precizie, la F.C. Argeș), Mircea Stoescu încearcă să refacă terenul pierdut, găsind înțelegerea cuvenită. Se mai adaugă lotului talentatul Vrinceanu, prezent acum la lotul de juniori.

Cu toți aceștia va pleca Dinamo la drum. „Totuși, nu este un lot prea mare?”, l-am întreb pe antrenori, „Nu, ni s-a răspuns. Am

luat în pregătire și cîțiva neret, apți de promovare la I-am adus să se acomodeze. mul de lucru și cu atîtoare prima echipă. Urmărim im rea rezistenței și forței, car fi necesare și lor.”

Toți jucătorii sînt apți să efortului cerut, iar condițiile gătire sînt dintre cele mai bune ca acumulările de acți păstrate cu grijă la înapoi să, pentru că marile fluctua de Dinamo în sezonul de t ce diferență între jocul de l și cel cu „U” Cluj sau S. N. — s-au datorat și unor abate viața sportivă a jucătorilor. nouă, celor „bătrîni” — ne Dumitrache — (n.n. — are de ani) nu ne-a mai răm să ne pregătim serios la c jucăm bine în campionat”. semnat cuvintele lui Dumitr telegind și aluzia la nesele lui în lotul național, pentr cest obiectiv ar trebui să-l ze și pe el și pe alții ma Dinamo mai are azi printre lori” doar pe Dinu și Dud gescu, ceea ce e prea puțir o echipă cu pretențiile cam lată încă un obiectiv ce nu omis în această perioadă.

Constantin

DINAMO

„Am aflat printre ei o zi, acolo, la Predeal, la „Vila Robinson”, unde și-au stabilit cartierul general pentru această perioadă de acumulare, aflîndu-le gîndurile și intențiile de viitor. Vom consemna de la început faptul că Dinamo nu a uitat de condiția sa în campionat, de echipă fruntașă, care ocolește obiective de genul „să ne plasăm în prima jumătate a clasamentului”, spunînd-o franc oricui: „Telul nostru este primul loc”. Da, deși liderul, Universitatea Craiova, se află la șase puncte distanță, Dinamo încă mai crede în șansa sa. De ce? Ne-a spus-o Mircea Lucescu: „Campiona-

son”, sau pe micul teren de fotbal din Predeal, sau în sala de forță, antrenamentele se desfășoară cu precizia unui metronom, conform graficului stabilit.

L-am întîlnit la Predeal pe Dumitru Nicolae-Nicușor, revenit după un an și jumătate la echipa pe care a mai condus-o în trei campionate. Împreună cu Nelu Nunweiller, încearcă să refacă drumul pierdut. La Dinamo s-a schimbat și medicul. Acum, lingă echipă se află dr. Mircea Cristea, marele voleibalist din urmă cu cîțiva ani. Doar masorul Nicolae Rada a rămas pe locul său. De 25 de ani lucrează cu această echipă

Sus, pe Cioplea, dinamoviștii pregătesc — bine dispuși — a doua parte a campionatului. Vă prezentăm o secvență de la unul din antrenamentele care vizează îmbunătățirea condiției fizice generale
Foto: S. BAKCSY

ÎN CĂUTAREA DRUMULUI SPRE... CUPA CUPELOR!

Acum o săptămîna, U.T.A. coboară la Predeal din rapidul 26. Peste o oră de la sosire, lotul arădenilor (mai puțin Domide reținut pentru două zile de examene școlare) se afla jos, în fața la vila „Rozmarin” gata pentru primul antrenament... Antrenorii Toma Jurcă și Liviu Coman vor să folosească din plin cele 12 zile afectate muntelui. Antrenamente în sala Liceului experimental de schi din localitate (care a dovedit foarte multă generozitate față de fotbal), antrenamente în aer liber! După-amieziile acestea înseamnă și crosuri pînă la „Trei Brazi”, drum de cinci kilometri. Ceea ce nu

... Lotul e același. Doar trei nume în plus, Roșca, Moraru și Bîtea, toți trei de la echipa de tineret. Trebuiau să mai vină în pregătiri și alți doi tineri, Tisa și Matei, fuseseră anunțați, dar primul a fost operat de amigdale, iar al doilea are o situație școlară precară, și a fost lăsat acasă să învețe. Lotul arădenilor e optimist. Finalul bun de sezon a ajutat echipa să-și regăsească forța sa morală. Antrenorii s-au gîndit însă chiar mai departe, la menținerea acestui climat psihic bun și tocmai de aceea au și ales Predealul: „Echipa fusese de vreo șapte ori la Moneasa, și de vreo patru ori la

dere în seriozitatea jucătorilor săi și în talentul lor, și tocmai de aceea speră ca echipa să îmbunătățească locul în clasament în retur, deși are de lucru mult cu extremele. Dar, chiar dacă e prin definiție o echipă plină de modestie, U.T.A. are idealurile sale. Echipa de pe Mureș se gîndește intens la cîștigarea Cupei. „Mai sînt doar trei jocuri pînă la cucerirea trofeului!” spune Toma Jurcă, ceea ce arată că toate gîndurile sînt îndreptate spre Cupa României.

— Nu uitați că U.T.A. n-a jucat încă în Cupa cupei. Am participat în Cupa campionilor europeni, în Cupa U.E.F.A., numai în Cupa cupei n-am jucat. Și — continuă căpitanul echipei, Broșovschi — avem șanse să debutăm și în această competiție!

Doar „profetul” echipei, Pojoni, avea să meargă mult mai departe, făcînd prinsoare că „dacă echipa cîștigă în etapa a doua la Bacău, atunci tragem la fițu, nu e nici o mirare, s-a întîmplat de mai multe ori așa ceva, la noi și prin alte părți, fotbalul e fotbal! Să ne pregătim noi ca lumea și să avem și puțină șansă...” Antrenorul Toma Jurcă zîmbeste ușor auzînd monologul lui Pojoni. „Sigur că ar fi prea frumos, dar parcă e prea de tot, Cupa ar fi mai sigură”. Toma Jurcă ezită să indice locul din clasament pe care speră să-l ocupe la terminarea campionatului, dar îl salvează maestrul Ioan Vlăduț, fost multiplu campion național la schi, „Echipa va termina în primele 3 jocuri!”

... La Predeal, în împărăția înălțimilor albe, U.T.A. caută cel mai mult parcă drumul spre Cupa cupei!...

Mircea BĂTRÎNU

„VA FI PRIMĂVARA NOASTRĂ”

...Ninge liniștit peste Sinaia, cadru de basm, acolo, lingă „Pelișor”, unde s-a instalat F. C. Argeș. I-am căutat mai întîi, pe piteșteni, în acea după-amiază, spre Calea Codrului, acolo îl văzuse cineva alergînd dimineață, dar, acolo, erau doar cîțiva boberi, fotbalisții se găseau undeva spre Cota 1400, însă nu pe drumul de masină. Jucătorii antrenati de Ștefan Coidum și Tănase Dima „tocau” zăpada pe o pantă dură, printre brazi; sprinturii de cîte o sută de metri, și o altă sută de metri revenire, și iar sprinturi. Cam 2 kilometri așa. Apoi trei kilometri cros. Și din nou sprinturile. În total 12 ki-

gulă în tîno pînă cînd... s zază! În orice caz cred că multumi pe înflăcărații noștri înatori în retur.

— Să legăm această afirm locul 5 și cele 19 puncte, cite echipa de pe locul 3?

— Eu aș lega în primul firmația mea de sudura sufletei acestei echipe. Am fost la m chipe, dar nicăieri n-am întî te legături aîit de strînse, e formidabil în fotbal.

... Camera 22. Căpitanul p lor, Remus Vlad e singur. ultima parte din „Papillon” terminat de curînd sesiunea,

F.C. ARGES

lometri în acea zi cu oricare... ..26 de siluete sprintau cu ambiție pe ultimii metri ai zilei. Foarte mulți tineri în acest lot largit. Gh. Cristian, Moises, Burcea, Zamfir, Tronaru, Din, Nedelcu, Petrich... Ștefan Coidum avea să explice: „Am venit cu un lot de 24 de jucători pentru că vrem să-i obisnuim pe cei tineri, de perspectivă, cu atmosfera primei echipe, să începem deja perioada de acomodare, alit de importantă”. Așa cum aleargă monomul argeșean în umbra Cotei 1400 nu poți spune că Stan a împlinit exact o lună de cînd a fost operat de apendicită, că Dobrin, Pigulea, Troi, Marian Popescu, Roșu și Cîrstea au avut traumatisme mai vechi sau mai noi, tratate însă, în vacanță, la Băile Felix. Pe Ștefan Coidum nu-l interesează însă kilometri. „Trebuie să fim foarte bine pregătiți la începutul returului, asta-i important. Și îmbin experiența mea cu cea a profesorului Dima. El a efectuat, practic, toate pregătirile de iarnă din ultimii ani, eu sînt la primul sezon hibernal cu F.C. Argeș și tocmai de aceea colaborarea noastră, consultarea din fiecare seară sper să dea roade frumoase.”

... La o jumătate de oră după ce se terminase antrenamentul. În așteptarea mesei de seară, o partidă de biliard. Dobrin e și aici marele favorit. Lovește bilele cu fantezia cu care lovește mingea pe terenul de fotbal. Și Prepurgel și Pigulea joacă bine, dar Dobrin e cu o clasă peste toți. Ștefan Coidum, începător, dar plin de ambiție, ca în viața de toate zilele, anunță ora mesei. Antrenorul principal, Prepurgel și Cîrstea nu mînîncă în seara asta. „Lupta cu kilogramele!” spune cineva. Spre masă, dialog cu Dobrin. „Ce crezi despre retur?”

— Ce să cred? De regulă retururile au fost ale noastre! Și cînd am cîștigat campionatul, și anul trecut cînd am jucat în Cupa U.E.F.A., deși în iarnă, cînd făceam pregătiri, ne aflam pe locul XI! Cred că și în primăvara asta se vor scrie lucruri frumoase despre returul lui F.C. Argeș!...

Ștefan Coidum vorbește despre pofta cu care au început toți jucătorii cele patru antrenamente făcute la Pitești. Și despre echilibrul acestor pregătiri. „Din dorința de a-l pregăti foarte bine, nu vrem să-i dăm peste cap!”. Vine, însă, o întrebare care frînge pentru moment dialogul: „Ce gînduri aveți pentru retur?”. După cîteva clipe de meditație antrenorul piteștean „punc-tează”:

— În fotbal cele mai frumoase gînduri de viitor le păstrezi de re-

de serie din grupul celor pal baliști în ultimul an. Împre Marian Popescu, Jercan și l cu toți se gîndesc și la ultim une, din vară, care va scoate promoție de absolvenți ai în lui Pedagogie din Pitești. V primăvară intensă, dar căpita geșenilor avea să afirme, a a făcut-o și Marian Popescu fi primăvara noastră!”

... Ștefan Coidum și Tănase oferă formațiile primului joc, mille, de duminică. Mîine p sustin al doilea meci tot într un teren de dimensiuni norm Sinaia. „Trebuia ca în iarnă să atacăm mai devreme re specifică. Pentru că la 26 i sustinem primul joc în turne Turcia. Și vrem ca această i perioadă pînă la reîncepere: pionatului să o valorific maxim!”

În aceste zile, la Sinaia, p aleargă de zor cu convingere fi din nou un retur frumc tru ei...

Mircea M. ION

De cîteva zile, „stegarii „acumulatorii” cu energia

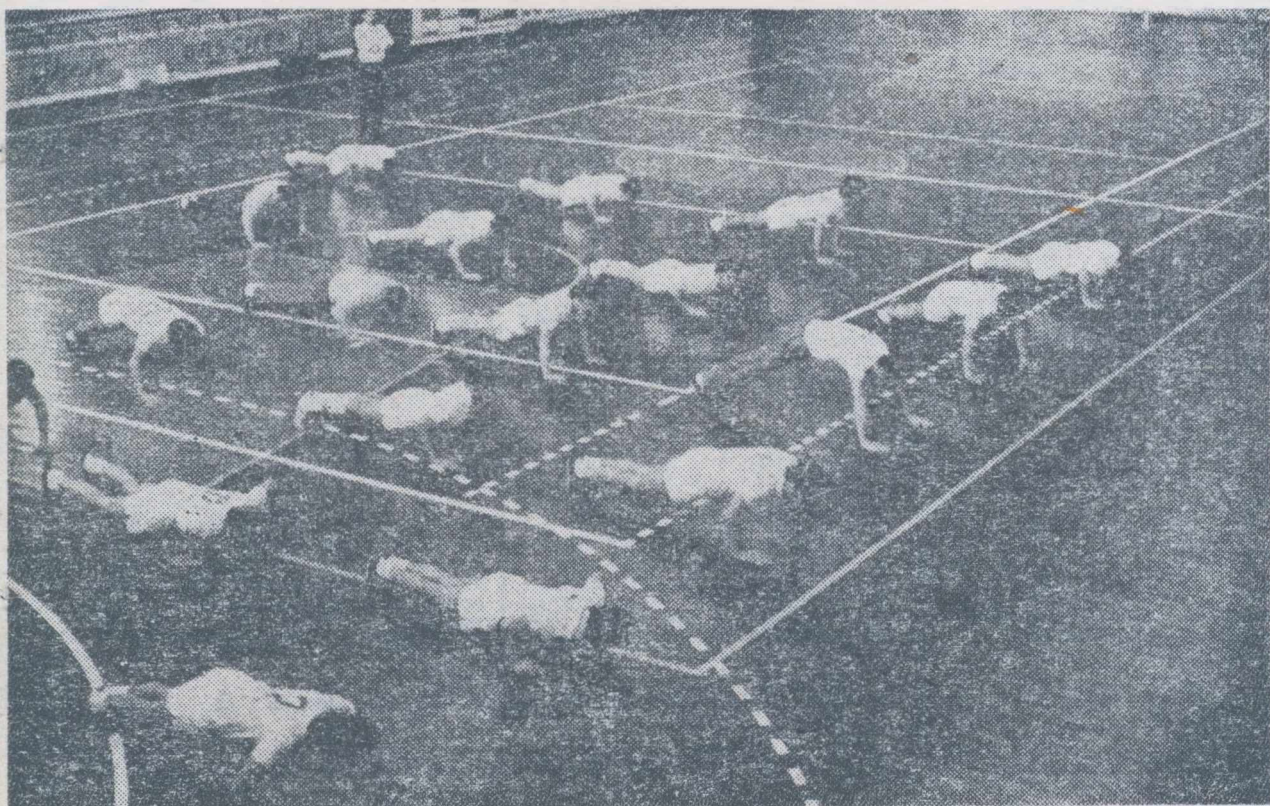
U.T.A.

Înseamna, însă, că arădenii au venit, aici, hotărîți să stabilească vre-un record al zecilor de kilometri parcurși. „Nu ne-am fixat o sută de kilometri sau mai mult. În funcție de cum se va prezenta echipa vom forța și distanțele!” spunea Liviu Coman.

Doctorul Ion Bălu e mulțumit de indicii cu care au revenit toți jucătorii la lot; mai ales Pojoni și Kun, apropiați de parametrii cu care au încheiat sezonul. Și fusese un sezon alit de încercat! În fiecare dimineață medicul efectuează un control clinic atent, pentru a evita orice îmbolnăvire în această perioadă rece. Pentru că U.T.A. e convinsă, de la antrenor la ultima rezervă, să continue acel final de stagiune alit de aplaudat și de eficace. Și pentru împlinirea acestui gînd numai pregătirile reprezintă baza. Aveau să o spună și Broșovschi și Vidac în numele tuturor...

Băile Herculane, trebuia să schimbăm locul, să nu existe repetițiile care pot plictisi. Toma Jurcă, e, însă, mulțumit în primul rînd că are toți jucătorii: „În vară am început pregătirile cu șapte oameni, unii voiau să plece, alții erau pe la loturi reprezentative, cunoașteți situația, acum însă am plecat la drum cu întregul lot, și asta va conta foarte mult!”

U.T.A. e aceeași echipă sobră. Nimeni nu vorbește despre acel finis excelent din toamnă. Jucătorii se bucură sincer de selecționarea lui Kun în lotul reprezentativ, antrenorii i-au făcut chiar și un program special („zîlnic, după antrenamentul general, Kun face și 30 de minute cu mingea, vrem să-l trimitem bine pus la punct la lot, mai ales că acolo va trece direct la joc!”). Antrenorul Toma Jurcă e poate cel mai modest dintre toți. El nu face anticipații de senzație, spune numai că are încre-

La C.F.R. Cluj, fiecare flotare poate însemna o distanțare de zona fierbinte a clasamentului
Foto: Ion MIHAIKA

REFLECȚII AMARE, GÎNDURI BUNE DE VIITOR

Sala sporturilor din Cluj pare mare pentru un pumn de oameni. Se aude doar vocea doctorului Rădulescu, puternică, baritonă, cu timbrul acela metalic, parcă dintr-un oțel mai dur decât altădată. În tribune, câțiva spectatori ocazionali, precum și Vasile Dragomirescu, și Gh. Birsan, adică președintele și vicepreședintele secției de fotbal de la C.F.R. Cluj. Mai e și „secundul” Emil Chirilă, intercalat între băieți, „cu ochii pe ei”, cum s-ar spune, pentru a corecta orice eroare.

La întâlnirea de astăzi cu această echipă, frapă un aer grav și o oarecare tristețe. Nimeni nu vorbește, dar se poate intui ușor că amintirea turului de campionat și perspectiva unui retur presărat cu obstacole se contopesc într-un sentiment care strânge fălcile jucătorilor și sapă o cută pe fruntea conducerei. Ne-a făcut impresia că sentimentul acesta este filtrat cu discernământ și ordine interioară, din moment ce în nici un caz resemnarea sau treaba de mintuală n-au dominat sedința de pregătire la care am asistat, a patra de la reluarea antrenamentelor. E drept, convocarea lotului a fost precedată de analiza sezonului trecut: o sedință lungă, dar calmă și, probabil, constructivă; un prilej de reflecție a greșelilor trecute și a marilor responsabilități viitoare. Coplesii de realitate, ocupații locului 17 în clasament, au fost singurii jucători văzuți de noi care nu au zîmbit nici măcar o dată pe parcursul unui antrenament de 80 de minute, care nu au împins nici măcar o clipă spre hîrjoană, clasică miuță cu care se sfîrșește, de regulă, lucrul în sală.

Ceferiștii din Cluj lucrează o zi afară, o zi în sală. Ei și-au divizat perioada de pregătire în trei părți distincte. Obiectivul primei dintre ele (7-27 ianuarie) este acumularea unei încărcături fizice suficiente, pentru suportarea intensității cu care se va lucra, în etapa a doua, la Borsec. Exercițiile de pe stadion au ca pondere rezistența specifică (se lucrează pe intervale), cele din sală vizează pregătirea fizică generală, cu accent pe forță.

Noi, care am mai fost în tabăra feroviarilor, și în alți ani, tot cum

ție populară. Un șuerat general, din rărunchi, punctează sonor momentele îngăduite pentru „revenire”. Că neva din tribună încearcă o glumă: „Aștia care fac ca trenu’, se cunoaște că-s de la C.F.R.!” Dar nu a ris nimeni, pentru că la C.F.R. Cluj nimeni nu-i (mai) arde de glume!

La comandă, deodată, băieții se răsfiră în cinci grupuri compacte și așaltă cele cinci șiruri de cîte trei zeci și ceva de trepte care urcă din podea pînă sub cupola sălii. Ascensiunea este în alergare rapidă. Se coboară, însă, sărind cu ambele pi-

C.F.R.

pe vremea aceasta de cumpănă între un tur dezastruos și un retur ce avea să se dovedească excelent, nu ne amintim să-i fi văzut supuși unui antrenament atât de dur ca cel la care am plecat acum. Gadja, Moldovan, Lengyel, Lupu, Dragomir, Szöke, Roman, Catona, Vișan, M. Bretan, S. Bretan, Tegean, Moga, Boca, Mureșan, Cojocaru, Adam, Petrescu, Köröncsy și Ciupu (de la tineret — rezerve), Supuran și Bakoș (ambii de la juniori) alegă în ritm accelerat (cu toracele blocat), execută genuflexiuni (tot cu toracele blocat), împingeri motrice în brațe, „bicicleta”, rostogoliri pe spate, exerciții în spagat pentru abdomen, flotări. Precizia individuală este impresionantă, disciplina ansamblului place, avem parcă de-a face cu demonstrația, îndelung exersată, a unei echipe de gimnastică, la o manifesta-

cioare odată, treaptă cu treaptă. E un spectacol aproape grotesc, zhorul scurt și aterizarea pe tălpile lipite, iarăși o săritură de minge, fără spor, neelegant, fără zăbavă, căci cel din spate te poate călca pe cărlimb; pare așa, ca o absurdă invazie de canguri care s-au plictisit sub tavan și vor să cerceteze dușumeaua sălii. Ne uităm spre dr. Rădulescu și acesta ne explică: „Este un exercițiu pentru învingerea greutății corporale. I-am găsit de curind într-o revistă de specialitate!”

În final, un „baschet” scurt și o miuță despre care spuneam că nimeni n-a avut tendința, obișnuită, la urma urmei, s-o transforme pe alocuri, într-o simplă joacă.

Ion CUPEN

DIN TABERELE CELORLALTE DIVIZIONARE A

● De duminică, Sportul studentesc se află, pentru un stagiul de pregătire de aproximativ două săptămîni, în localitatea balneo-climaterică Izvorul Mureșului. Studenții bucureșteni se antrenează zilnic, avînd ca parteneri pe fotbaliștii bulgari de la Dunav Russe.

La sfîrșitul acestei etape de instruire în comun, cele două echipe se vor întîlni, pe data de 27 ianuarie, în cadrul unui tradițional meci de verificare.

● Petrolul se află în cea de a doua săptămîină de pregătire „pe teren propriu”. La 21 ianuarie fotbaliștii ploieșteni se vor deplasa la Slănic-Prahova, unde vor continua antrenamentele, cu conținut specific, pînă la data de 3 februarie, care marchează începutul etapei jocurilor de verificare.

● Politehnica Iași s-a deplasat, din data de 13 ianuarie, la Tîrgu Neamț și va rămîne în această localitate pînă la sfîrșitul lunii, cînd își va încheia stagiul de pregătire centralizată cu un joc de verificare, susținut în compania divizionarei B, Ceahlăul.

PE „BUCLĂ” DE LA RÎȘNOV, CU GÎNDUL LA PASSAU...

Antrenamentul a început la ora 10. Grupul compact al celor 21 de juniori prezenți la Rîșnov — fără căpitanul lor, Hurloiu, plecat la Cluj pentru examene — a pornit, bine dispus, să acopere de două ori obișnuita „bucă”; un traseu în formă de inimă, care măsoară exact 710 m. La începutul perioadei — Rîșnov, „bucă” aceasta i-a cam speriat pe Solomon, Elisai, Fil’r și ceilalți componenți ai lotului. După aceea, însă, totul li s-a părut foarte simplu, sus-numita „bucă”, leit-motivul fiecărui antrenament, fiind acoperită, de mai multe ori, în timp record. S-a transformat chiar și în... somnifer! Cum? În seara zilei de 10 ianuarie, fundașul Agiu și atacantul Grosu nu puteau să adoarmă. Cineva le-a sugerat să „înghită” de cîteva ori „bucă”. N-au stat prea mult pe gînduri și, la ora 23 noaptea, cei doi puteau fi văzuți alergînd pe traseul acela în formă de inimă, pe care l-au parcurs de două ori, în ritm forțat. După care n-au mai avut probleme cu insomnia. Cu două zile mai înainte, întregul lot a trebuit să străbată, de cinci ori, traseul, contra-cronometru. Primul a sosit Hurloiu, în 13 minute și 25 secunde. L-au urmat băcăuanii lui Anghelache — Elisai (13 minute și 30 secunde) și Solomon (13 minute și 35 secunde).

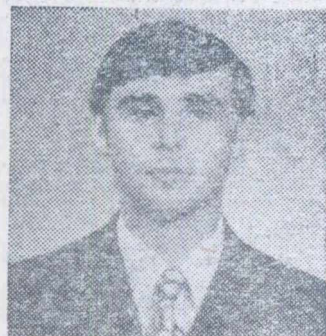
Încălzirea dinaintea antrenamentului de sîmbătă 12 ianuarie a durat circa zece minute. Au urmat două ore de joc, zece contra zece. Pe teren se așezase un strat subțire de zăpadă afinată, iar dedesubt era o poșhiță de gheață care avea să dea multă bătaie de cap jucătorilor în timpul meciului. Echipa „galbenilor”, din care făceau parte și Vrinceanu, Grosu, Elisai, Agiu, Cotigă s-a impus în finalul primei ore de joc și a marcat cîteva goluri frumoase, din combinații inteligente, cu atacuri purtate, în viteză, pe cele două extreme, Motoc și Vrinceanu. Apoi, la un fluier lung al antrenorului Constantin Ardeleanu echipele s-au... amestecat și, în partea a doua a antrenamentului-joc s-au aflat față-n față cel mai bun atac (Surenghin, Dragnea, Grosu, Motoc) și cea mai bună apărare (Cotigă, Filler, Agiu, Elisai). Apărătorii s-au dovedit de netrecut și echipa lor a cîștigat ușor, cu 3-0! Antrenamentul s-a încheiat cu cei 710 m parcursi în ritm ușor, de revenire. Primii care au sosit au fost portarii, mai odihniți, și plutonul i-a urmat spre dușurile fierbinți. Singur brăileanul Cotigă și-a continuat alergarea, fiind unul din acei jucători cu tendințe de depășire a greutății normale.

La etajul Complexului — Rîșnov am discutat, pe larg, cu antrenorii Constantin Ardeleanu și Ion Voinescu, cu medicul lotului Marcel Georgescu.

De ce tot la Rîșnov? I-am întrebat, știut fiind faptul că și anul trecut lotul de juniori s-a pregătit în același loc. Ne-a răspuns prompt antrenorul principal al lotului: „Pentru că, aici, e multă liniște; pentru că există condiții foarte bune de cazare și masă; pentru că avem la dispoziție un teren cu nisip, care ne oferă posibilitatea efectuării unei pregătiri tehnico-tactice corespunzătoare, pe care am pus accentul. S-a urmărit, în-deosebi, îmbunătățirea jocului

prin structuri de exerciții specifice: 6 contra 5, 3 contra 2, 2 contra 1, 11 contra 11. A trebuit să insistăm, în cadrul acestor jocuri scurte, pe unele procedee care ar trebui să fie cunoscute de mult: pasa înapoi, preluare pe direcția de atac, depășirea adversarului în viteză și șutul etc. După repetarea lor de mai multe ori s-a observat o mai bună cursivitate a jocului, aceasta, desigur, pe fondul unei pregătiri fizice corespunzătoare...”

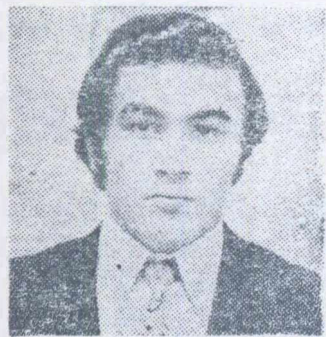
Din cele relatate pînă acum s-ar putea trage concluzia că, la Rîșnov, în afara „buclei” aceleia de toate zilele, restul antrenamentelor au fost... floare la ureche. Adevărul e cu totul altul. Orele petrecute, zi de zi, la sala din oraș, demonstrează convingător efortul pe care l-au făcut toți jucătorii (Moraru și Lung — portari; Cotigă, Manea, Filler, Ungureanu, Agiu, Iacob și Popa — fundași; Solomon, Hurloiu, Surenghin, Culea, Popescu și Grula — mijlocași; Toth, Motoc, Grosu, Dragnea, Vrinceanu și I. Dumitru — at-

HURLOIU

ELISAI

AGIU

canți) în vederea îmbunătățirii forței generale și specifice printr-un circuit de zece exerciții foarte grele, la sfîrșitul cărora nimeni nu mai avea chef de nimic. Nici de masă!

Acolo, lîngă vechea cetate a Rîșnovului, timp de aproape două săptămîni, lotul juniorilor tricolori s-a pregătit în liniște, cu tragere de inimă, cu o mare ambiție și o disciplină exemplară, mereu cu gîndul la ziua de 16 martie cînd, la Passau, va trebui să replice uneia dintre cele mai puternice echipe de juniori din Europa, R. F. Germania, cîștigătoarea ultimului turneu internațional al anului trecut, cel de la Monte Carlo.

Laurențiu DUMITRESCU

află la Poiana Brașov, acolo unde, an de an, caută să-și încerce toți a viitoarelor confruntări ale campionatului.
Foto: S. BAKCSY

PREOCUPĂRI DE SEZON

De aproape două săptămâni s-a dat startul pregătirilor de iarnă, în vederea viitorului sezon competițional. Feste tot, fără excepție la această oră, etapa de acomodare sau de readaptare a organismului la efort a fost depășită și echipele noastre divizionare se găsesc angajate într-o dispută deosebit de aspră cu dificultățile terenului și condițiile atmosferice, cu marile distanțe de acoperit, pentru dobândirea rezistenței și cu kilogramele-forță. În localități de munte sau pe terenurile din orașele de reședință, formațiile primului eșalon divizionar acumulează în cetate și sigur rezervele de energie atât de necesare, mai tirziu, pe parcursul marilor bătălii a campionatului.

Pretutindeni, deci, frumoasele zile ale vacanței sunt acum ca și uitate. În prim plan au revenit preocupările legate de desfășurarea viitoarei întreceri din primă-

vară. Preocupări de sezon. Și, în principal, atenția antrenorilor se îndreaptă, în această lună, ianuarie, asupra realizării la indici cantitativi și calitativi superiori ai pregătirii fizice, pentru ca pe acest temelii jucătorii să fie capabili a pune de acord tehnica și tactica la marile cerințe ale fotbalului de performanță, bazat pe angajament fizic pe viteză de execuție și rezistență în regim de viteză. Într-un fel această primă parte a perioadei pregătitoare de iarnă este hotărâtoare în crearea celui fundament fizic în măsură a potența cerințele impuse de efortul competițional. De aceea este necesară realizarea unui program de solicitări la limitele posibilităților fiziologice ale jucătorilor, dar în același timp se recomandă și o atenție deosebită, progresivitate și individualizare a efortului, pentru ca numai respectând aceste principii ale pe-

dagogiei sportive, pregătirea își poate atinge integral scopul propus.

În același cadru al preocupărilor de sezon se înscriu și problemele legate de structura jocului și a formulei optime de echipă, care să poată asigura omogenitatea de ansamblu corespunzătoare obținerii unor rezultate de valoare. Este de prisos a mai încerca să demonstrăm avantajele pe care le conferă o formație bine conturată, cu o concepție de joc clară și cu jucători bine distribuiți într-un angrenaj, care să acționeze cu un randament maxim. Pentru aceasta însă este nevoie ca în eșalonarea pregătirii să se țină seama de includerea — chiar în etapa acumulărilor nespecifice — a elementelor de organizare a jocului, inițial sub formă teoretică, trecându-se apoi treptat și la practică, pe măsură ce instruirea capătă un caracter tot mai pronunțat specific.

Etapa aceasta a pregătirii centralizate — fie că se desfășoară în zone deparale sau apropiate de casă — favorizează și întărirea muncii de educație și totodată sudura sufletescă în cadrul loturilor de jucători. Ținând seama de acest lucru antrenorii au acum un bun prilej de a stimula, prin diferite mijloace pedagogice, spiritul de disciplină, de muncă, de respectare a regulamentului și de subordonare a intereselor personale intereselor generale ale colectivului.

O atenție cu totul deosebită se cere a fi acordată, acum, jucătorilor care fac obiectul selecționării lor în loturile republicane. Față de aceștia antrenorii trebuie să manifeste acel plus de interes pe care-l reclamă obiectivele majore ale fotbalului nostru de performanță pe plan internațional. Aceasta înseamnă, în primul rând, respectarea cu strictețe a planu-

rilor individuale de pregătire, înlocuite pentru selecționabili de antrenorii loturilor reprezentative.

În sfârșit, tot la capitolul acesta al preocupărilor de sezon se includ și unele aspecte de ordin administrativ. Și ne gândim în special la terenurile de antrenament și joc. La aducerea acestora în condițiile unei eficiente utilizări, în momentul în care conținutul instruirii se va axa în principal pe exerciții cu balonul și pe jocul de ansamblu și verificare. Evident că nu antrenorii sunt datori să răspundă de o astfel de sarcină, dar nimeni nu-l scuteste de obligația morală de a se îngriji și ei de rezolvarea unei probleme — cum este aceea a spațiului de antrenament — de care depinde în fond, în mare măsură, finalitatea muncii și a efortului depus în această perioadă de iarnă.

Mihai IONESCU

RECOMANDĂRI MEDICALE PRIVIND PREGĂTIREA DE IARNĂ

N-a trebuit să insistăm prea mult ca doctorul Nicolae Stănescu — a cărui carte de vizită, inutil să v-o prezentăm, doctor în științe medicale, medic primar, — să rupă câteva zeci de minute din activitatea sa pentru a ne acorda un interviu pe câteva probleme dintr-una mai importante legate de perioada actuală, când echipele divizionare sunt angajate pe drumul marilor acumulări în vederea returului de primăvară.

În cabinetul său de lucru de la Centrul de medicină sportivă „23 August”, am început dialogul nostru cu întrebarea...

— După câte știu, în afara orelor lucrate la spital sau la Centrul în care ne aflăm, dv. ați practicat și practicați medicina sportivă pe lângă o echipă de fotbal. Deci, considerându-vă un cunosător al problematicii acestei complexe ramuri, care este medicina sportivă, cam ce recomandări ați putea face pentru perioada pe care fotbalistii o parcurg în prezent?

— Una dintre ele cred că vizează ALIMENTAȚIA, modul cum reușim să aprovizionăm organismul, cu cele necesare, unei perioade când efortul jucătorilor trebuie compensat cu o alimentație bogată în calorii. Noi, medicii, spunem că acum, în această perioadă de iarnă, organismul are nevoie de substanțe nutritive și plastice numeroase care să ajute la creșterea masei musculare. Acestea se găsesc în ouă, în organe de vită, pește, în fructe, mai ales citrice, zaharoase, în grăsimi — de preferință unt, rația zilnică variind între 30—60 de grame.

● INTERVIU CU DR. NICOLAE STĂNESCU ●

— Aceasta nu exclude însă și completarea sau dacă vreți îmbogățirea alimentației cu vitamine sintetice...

— Normal, în primul rând cu vitaminele A și C, care au o mare importanță în protejarea mucoaselor și căilor respiratorii ale jucătorilor față de formele de răceli proprii anotimpului de iarnă. Avându-se în vedere tipul diferit de efort din perioada pe care echipele o traversează, este neapărat necesar să crească aportul de săruri minerale — aflate în supă pasată de legume sau administrarea de calciu și fosfor, ape minerale etc. Legat de alimentație, aș mai adăuga ceva foarte important de reținut. Deoarece acum se trece la efectuarea a două antrenamente zilnice, neapărat să se aibă în vedere repartizarea judicioasă a rației alimentare zilnice, în sensul creșterii volumului mesei de dimineață.

— Dar aceste lucruri despre alimentație, această conduită îl privește numai pe medicul echipei?

— Ideal ar fi ca jucătorii, în primul rând, să cunoască foarte bine aceste indicații. Vedeți dv., omul care se respectă, care se vrea bine dispus la muncă și în afara muncii își crează un regim alimentar propriu. El bine, fotbalistul de performanță de ce

să nu procedeze la fel? Mă refer mai ales la aceia care nu fac pentru prima oară o pregătire centralizată. Este o chestiune de autoeducare pe care poate și noi medicii am ignorat-o, transformându-ne în „oameni de meniu”, dacă e bine zis așa...

— Despre regimul de viață, respectarea acestuia cam ce s-ar putea spune?

— Multe, chiar foarte multe, înglobate în acest termen atât de uzitat care este **REFACȚIA**, sub toate aspectele ei. Se știe că acum fotbalistii fac eforturi deo-

sebite; revenind de la munte, programul se descentralizează, și tocmai în această din urmă perioadă se înregistrează cele mai grave abateri care duc la anularea unei părți din acumulările efectuate. Recomandări? Simple și la îndemina oricui: odihnă suficientă, o oră de somn după prinz, cel puțin șapte, noaptea; băla după fiecare antrenament; masajul, plimbări în aer liber etc.

— Dar spuneți-ne, consumul de alcool este permis în această perioadă? Punem această întrebare firește nu pentru aceia care din iresponsabilitate îl caută cu luminarea...

— Eu unul sînt și am fost adeptul unui consum moderat de băuturi, plecînd de la ipoteza că și alcoolul este un aliment. Întrebarea este cît bei și cînd este cazul să bei? Eu zic, o bere sau un pahar de vin curat consumate seara și mai ales în zilele cu efort mic nu poate dauna cu nimic. În schimb sînt un dușman învererat al fumului. Aici nu putem să facem nici o concesie. Auzi dumneata, te duci la munte să-ți oxigenezi organismul, să-l cureți de nocivitate, să-l fortifici și fumezi țigară după țigară, chiar imediat după ce ai terminat ședința de antrenament. Este o crimă nu altceva, că să nu mai spun, cît de dăunător poate fi fumul de țigară nefumătorilor

cu care stai în cameră, microclimatului în care te odihnești

— Fiindcă ați atins problema igienico-sanitară, poate vă referiți și la alte aspecte, tot atât de importante ca și cele expuse anterior.

— Da, chiar mă gîndeam să le enumăr: este vorba ca încălzirea să aibă un caracter deosebit — în principal mă refer la încălzirea aparatului cardio-vascular făcut înainte de a ieși la antrenament; jucătorii să insiste asupra respirației pe nas în timpul efortului pentru a preveni răcelile; cit privește igiena echipamentului, în afara regulilor clasice știute, se recomandă excluderea tricourilor și treningurilor din țesături de nylon, care împiedică respirația pielii; încălțămîntea de antrenament să fie cu o jumătate de număr mai mare pentru a da posibilitate fotbalistului să pună două rînduri de ciorapi. Sînt altele și altele aspecte despre care s-ar putea vorbi foarte mult și pe care colegii mei, medicii, care activează pe lângă echipe, le cunosc foarte bine. Eu n-am făcut altceva decît să repet o problemă în ideea de a-i face pe jucători în primul rînd, să-și cunoască propriile lor interese, pentru a nu mai fi dădăciți, la tot pasul. Medicul să le fie doar un sfătuitor, un prieten — dacă vreți, mai intim — iar omul cu halat alb să intervină doar atunci cînd sănătatea și buna dispoziție este pe undeva diminuată din motive care depășesc subiecții în cauză.

— Vă mulțumim!

Stelion TRANDAFIRESCU

ÎMBUNĂTĂȚIREA ACTIVITĂȚII ANTRENORILOR DIVIZIONARI

În urmă cu doi ani, mai exact la 22 ianuarie 1972, Comitetul federației române de fotbal a făcut cunoscut, în cuprinsul unei importante hotărâri, principalele norme cu privire la îmbunătățirea continuă a activității antrenorilor echipelor divizionare și al centrelor de copii și juniori. În documentul dat atunci publicității se făcea precizarea în legătură cu modul de soluționare a unor probleme de o mare însemnătate pentru sporirea eficienței muncii masei de tehnicieni ai fotbalului nostru, cum ar fi: instituirea grupelor de antrenori, angajarea și funcționarea acestora în cadrul cluburilor, reconsiderarea colegiului central și, îndeosebi, perfecționarea profesională a antrenorilor în vederea desfășurării acțiunii de confirmare a lor pe grupe de clasificare.

Referindu-se la acest din urmă aspect, hotărîrea Comitetului F.R.F. din ianuarie 1972 preciza: „Pentru confirmarea antrenorilor în grupa respectivă, promovarea cursurilor de perfecționare profesională, organizate pentru fiecare grupă o dată la trei ani este obligatorie. Antrenorii care nu se prezintă la aceste cursuri sau care nu promovează examenul final sînt obligați ca, la interval de un an, să repete cursul și să promoveze acest examen. Altfel ei vor fi retrogradați în cadrul unei grupe inferioare”. Și mai menționa susumita hotărîre că eșalonarea cursurilor de perfecționare se va face pe cîteva etape principale care vor cuprinde: lecții de sinteză, lucrări de control efectuate independent, inspecții la locul de muncă și examenul final.

În baza acestor indicații, reprezentînd concretizarea unui mai vechi deziderat de reglementare a problemei antrenorilor în contextul actualelor obligații ale performanței, F.R.F. a trecut încă din anul 1972 la unele măsuri, cu aspect organizatoric, printre care și aceea privind repartizarea tuturor antrenorilor pe grupe de clasificare. Odată încheiată această operațiune, principala grijă a fost îndreptată spre acțiunea de confirmare în grupele respective, pe temeiul promovării cursurilor de perfecționare profesională, obiectiv propus a fi realizat pe parcursul anului recent încheiat. Iată-ne deci acum — după doi ani de la punerea în aplicare a prevederilor hotărîrii Comitetului F.R.F. cu privire la îmbunătățirea activității antrenorilor din echipele divizionare și ai centrelor de copii și juniori — în măsură a face cîteva succinte considerații pe această temă de permanență actualitate.

Mai întîi, va trebui subliniat faptul că, sub raport metodic-organizatoric, Colegiul central al antrenorilor a depus toate eforturile pentru ca problema perfecționării profesionale a tehnicienilor, care răspund de procesul instructiv-educativ din sfera fotbalului nostru de performanță, să se bucure de atenția cuvenită, de cele mai bune condiții necesare unei cât mai depline rezolvări. Să ne reamintim, cu acest prilej, că începînd cu prima etapă, de o săptămîină de pregătire, programată în sala Dinamo în cele dintîi zile ale lunii ianuarie 1973 și terminînd cu examinarea, din decembrie trecut, a antrenorilor din

centrale de copii și juniori, acțiunile vizînd perfecționarea de specialitate a acestora s-au desfășurat într-un ritm și cu o densitate puțin obișnuită, angajînd în astfel de sarcini, cadre cu o bogată experiență profesională, printre care I. Șiclovan, A. Niculescu, V. Stănescu, M. Birsan, R. Cosmoc, C. Simionescu, dr. N. Stănescu, C. Drăgușin, I. Voica și C. Ardeleanu.

Cum au răspuns, la rîndul lor, antrenorii obligațiilor ce le reveneau pe linia profesionalizării lor continue și a îmbunătățirii de conținut a pregătirii lor de specialitate?

Un prim răspuns la o asemenea întrebare îl putem găsi în cifra celor care s-au prezentat în anul 1973 la examenul final de confirmare pe grupe: 183 de antrenori, reprezentînd un procent de 60 la sută din totalul de 305 (58 — grupa A, 150 — grupa B și 97 din centrele de copii și juniori) al celor obligați prin hotărîrea Comitetului F.R.F. să promoveze cursul de perfecționare profesională. Ce s-a întîmplat cu restul de 122 de antrenori care au evitat pînă acum examenul de confirmare? Există, evident și posibilitatea unei reprogramări în 1974, atît a celor neprezenți anul trecut, cît și a celor nereușiți (puțini la număr) la prima încercare. După aceasta urmează a fi pusă în aplicare procedura statutară potrivit căreia cei ce nu au absolvit cursurile de perfecționare profesională să fie retrogradați. Așa că, atenție tuturor celor direct vizati!

O a doua constatare, desprinsă de astă dată din studiul temelor de

control întocmite de antrenori în cadrul celei de a doua etapă a pregătirii lor, este aceea că, în general, au fost realizate lucrări la un nivel corespunzător, unele dintre acestea bucurîndu-se chiar de aprecieri la nivelul unui calificativ maxim (I. Oana, P. Comăniță, C. Teacă, D. Comănaș, P. Moldoveanu, T. Jurcă, C. Cernălanu, P. Rădulescu, C. Costinescu, N. Godeanu, M. Măcksal, Oct. Popescu, I. Marica, Eugen Popescu, Șt. Lengheț). Și totuși — în ciuda unor preocupări, pe alocuri demne de laudă, scopul principal urmărit prin repartizarea și obligativitatea executării lucrărilor de control nu a fost de cît în mică măsură atins. Și aceasta pentru că, în marea majoritate a cazurilor, antrenorii s-au limitat în a teoretiza unele probleme ale fotbalului actual, fără a le adapta la activitatea lor practică și a le concretiza cu exemple din munca proprie. În acest fel a fost ignorată una dintre prevederile hotărîrii Comitetului F.R.F. prin care se pretindea antrenorilor, în astfel de împrejurări, exprimarea unei gândiri creatoare, în pas cu noutățile metodice și nu repetarea unor cunoștințe însușite pe parcursul anilor de calificare profesională. Iată de ce socotim necesar ca o asemenea situație să nu o mai întîlnim în viitor nici sub formă de excepție!

Și-acum ceva și despre sensul și finalitatea întregii activități de îmbunătățire a muncii antrenorilor, pe care hotărîrea Comitetului F.R.F. din 22 ianuarie 1972 o aduce în prim-planul problemelor majore ale fotbalului

nostru. S-au stabilit, după cum se știe, niște criterii foarte precise de împărțire și de atestare pe grupe de antrenori; s-au precizat condiții de încadrare și de funcționare a antrenorilor în cadrul colectivelor divizionare; au fost confirmați toți tehnicienii care s-au prezentat la examenul final al cursului de perfecționare; s-au luat unele măsuri de întărire a autorității Colegiului central.

Cu toate acestea, dacă e să privim numai la cluburile din Divizia A — adică acolo unde se presupune că există cel mai mult respect față de spiritul hotărîrii F.R.F. — constatăm cu surprindere că, în primul rînd, acolo, se ține seama mai puțin de ceea ce se pretinde pentru a ne putea încadra în ideea de acțiune organizată și dirijată. Pentru că, cum altfel se cuvine a fi considerată, de pildă încadrarea unor antrenori la formații din primul eșalon competițional, fără să se țină respectat condițiile statutare impuse în acest caz? Sau schimbarea din funcție a altor antrenori, fără consultarea prealabilă și avizul Colegiului central? Exemple mai vechi ca și unele foarte recente ne atrag atenția asupra faptului că în ce privește activitatea antrenorilor în fotbalul nostru se simte, mai mult decît orînd o acută nevoie de normalizare a unor raporturi a căror pondere în dezvoltarea soccerului național nu trebuie deloc neglijată.

C. Braun BOGDAN

DEȚINĂTORII CELOR TREI „GHETE“

Instantanee

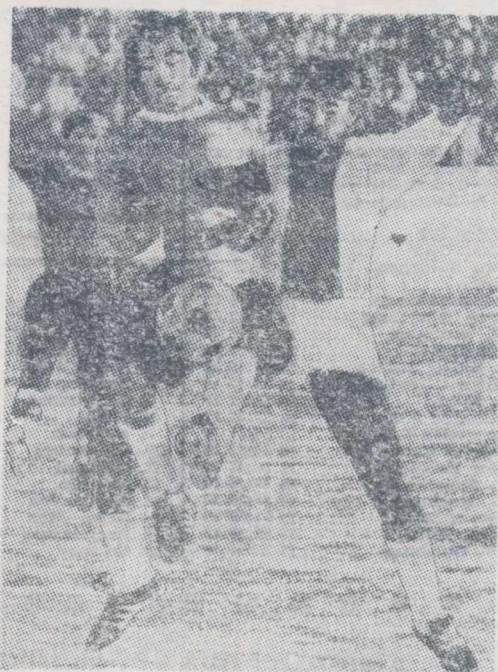
de iarnă

Imaginile alăturate vă prezintă iarna fotbalistică sub trei aspecte :

1. Ca să mai atenueze din efectele gerului și pentru a se apăra de eventualele căzături pe gazonul înghețat, jucătorii recurg la treninguri subțiri, un gen de costume suple de balerin, pe care le îmbracă sub tricouri și chiloși.

2. Făcându-și loc printre nămeți balonul intră... în gol.

3. Poarta e apărată. În aceste zile, de un impozant om de zăpadă...

În fotografia alăturată pot fi văzuți cei trei deținători ai trofeelor „Gheata de aur“, „Gheata de argint“ și „Gheata de bronz“ care se acordă la sfârșitul anului jucătorilor care au înscris cel mai mare număr de goluri, în competițiile europene.

În ediția 1972/73, cele mai multe goluri le-au înscris în ordine: EUSEBIO (Benfica Lisabona), în centrul imaginii, GERD MÜLLER (Bayern München), în stînga și PETAR JEKOV (T.S.K.A. Sofia).

● Yazalde, internaționalul argentinian care evoluează la Sporting Lisabona, a declarat că dorește să ajungă la terminarea sezonului la o medie de două goluri marcate de fiecare meci; planul înaintașului argentinian are o bază de plecare. Yazalde conduce cu autoritate în clasamentul golgeterilor europeni: are 29 de goluri realizate în 16 întâlniri, ceea ce ar însemna un minus, până acum, de numai trei goluri.

● Leeds, care continuă cursa sa fără înfrângere în campionatul englez, primește, de fiecare dată replici foarte îndrăgite ale adversarilor săi: fiecare ar vrea să fie el cel care a reușit să intrerupă invincibilitatea liderului. Și elevii lui Don Revie trec prin clipe grele: în partida cu Birmingham, spre pildă, ei au egalat cu numai trei minute înaintea finalului final, iar autorul golului a fost un jucător care de obicei stă pe banca rezervelor, Jordan, e drept, altfel, selecționat de regulă în lotul reprezentativ al Scoției.

● Pentru Cruyff, unul dintre cei mai buni jucători italieni este Orioli, unul dintre tinerii jucători din apărarea lui Internazionale. Pentru Helenio Herrera, Orioli e o veșnică rezervă. Apropo de Herrera și de campionatul italian: în ciuda unor foarte neconvingătoare evoluții, „magul“ e imperiturbabil: „Calendarul nu este favorabil, îmi rămâne în cursa pentru titlu...“.

EFECTELE EȘECULUI

Eliminarea echipei reprezentative, considerată marea favorită a zonei Americii Centrale, de Nord și Mării Caraibilor, din preliminariile C.M. 1974, e foarte greu suportată în Mexic. Comentariile sînt violente. Jucătorii au fost supuși — la revenirea la Ciudad de Mexico — unui control vamal care nu a fost niciodată aplicat lotului reprezentativ. Poliția a ținut la distanță pe acei focași suporteri care doreau să... se întrețină direct cu jucătorii. Selecționerul lotului reprezentativ, Xavier della Torre, a demisionat. Se crede că aceeași soartă o va avea și întreg biroul federației. Ce dificil e să știi să accepți o înfrângere !

DIN PATRU ZĂRI

Ca să poată prezenta o echipă redutabilă la turneul final, federația uruguayana speră să-i poată aduna pe internaționali săi aflați acum în mai multe cluburi de peste hotare.

Astfel, în Brazilia, sînt: Mazurkiewicz, la Atlético, Belo Horizonte, Rocha la Sao Paulo, Ancheta la Gremio Porto Alegre; Montero Castillo și Esparrago joacă în Spania, Maneiro în Franța. Nu se știe cum va reuși forul din Montevideo să obțină acordul atîtor cluburi.

BECKENBAUER DUPĂ WOLFERMANN...

În R. F. Germania se organizează interesante turnee polisportive la care sînt invitați cunoscuți campioni. Sistemul de disputare al acestor competiții este acela ca, în cursul unei reuniuni, sportivi celebri să participe la probe, dar din afara specialității lor. De pildă, un jucător de tenis nu va fi înscris la concursul de tenis dar va fi admis la alte cinci discipline. Ultimul dintre aceste concursuri, și care a cunoscut un mare succes de public, a văzut o luptă pasionantă pentru primul loc între aruncătorul de suliță Wolfermann și internaționalul de fotbal Beckenbauer. Primul a reușit să-și asigure victoria, câștigînd proba de tenis de masă în care Beckenbauer, lider pînă atunci, a ocupat locul trei.

SEVERITATE, NU GLUMĂ

Antrenorul lui Ipswich Town era furios după meciul echipei sale cu Manchester United. „Înțeleg ca o echipă să joace slab. Dar să demonstreze atîta pasivitate, aș zice chiar lene pe teren, ei bine, asta e de neadmis. Nu voi fi deloc blind cu jucătorii mei“. Și, în adevăr, Brown a hotărît sancțiuni împotriva a 10 dintre titulari. Doar unul, nu numai că nu a figurat pe lista amenziilor dar a primit un premiu special: George Burley, mezinul formației, în vîrstă de 17 ani, care debuta tocmai în acel meci ! „Cei alți jucători — care pretind că au o valoare — ar trebui să ia exemplul de la el“ a spus managerul lui Ipswich.

MOMENTUL MARILOR EMOTII

Întâlnește pe elevul Detlev Lange, urmărit atent de dr. Helmut Kaser, secretarul general al F.I.F.A., în momentul operației de tragere la sorti a echipelor care alcătuiesc cele patru grupe ale turneului final al C.M.

PE SCARA RULANTĂ SPRE TEREN

Printre amenajările pe care stadionul din Gelsenkirchen le-a suferit a fost și montarea unei scări rulante de la cabinele jucătorilor pînă la ieșirea pe teren. Pe aceste scări vor coborî, asemenea jucătorilor din imaginea noastră, fotbalistii echipelor din turneul final al C.M., stadionul din Gelsenkirchen fiind unul dintre cele ce vor găzdui partide ale „Weltmeisterschaftului“.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
Sectorul 1, telefon 11.10.05 (centrală),
12.95.96

● PREZENTAREA ARTISTICĂ: Liviu BOBOCEA
● PREZENTAREA GRAFICĂ: Aurelian UDROIU

CE ADVERSARI VA AVEA ECHIPA ROMÂNIEI, ÎN GRUPE PRELIMINARĂ A CAMPIONATULUI EUROPEAN?

După cum s-a anunțat, azi, la Paris, începând de la ora 12 (ora Bucureștiului, 13) la „Hôtel de Ville” are loc unul din cele mai importante evenimente fotbalistice continentale ale acestui început de an: tragerea la sorti a sferturilor de finală în competițiile europene intercluburi (C.C.E., Cupa Cupelor, Cupa U.E.F.A.) și a grupelor preliminare pentru cel de-al treilea Campionat european — Cupa Henri Delaunay.

Dacă prima parte a ceremoniei de la Paris nu ne interesează în mod direct, echipele noastre fiind scoase din competițiile intercluburi după primul (F.C. Argeș, Chimia Rm. Vilcea) sau al doilea tur (Dinamo, Universitatea Craiova), în schimb așteptăm cu emoție să aflăm configurația viitoarelor grupe ale competițiilor continentale supreme, de care se leagă speranțele de... revanșă ale echipei României după nereușita sa în preliminariile C.M.

Până la 15 decembrie 1973 termenul limită dat de

● AMĂNUNTE ORGANIZATORICE ● 23 DE ȚĂRI PARTICIPĂ LA COMPETIȚIA DE TINERET ● TOT AZI, TRAGEREA LA SORTI ÎN CUPELE EUROPENE INTERCLUBURI

U.E.F.A.) și-au anunțat participarea la Campionatul european 32 de țări. (Nu va lua parte Albania, în schimb s-a înscris pentru prima dată reprezentativa Islandei). Prin urmare, vor fi constituite 8 grupe de câte patru echipe. Mecurile tur-retur din cadrul grupelor vor începe oficial la 1 august 1974 și se vor încheia la 31 ianuarie 1976. Sferturile de finală, la care participă cei 8 câștigători de grupă, vor avea loc în aprilie-mai 1976, iar

turneul final în iunie, într-o țară a cărei reprezentativă s-a calificat în faza respectivă.

Tot azi se vor alcătui și grupele Campionatului european pentru echipele de tineret sub 23 de ani. Din totalul celor 33 de țări membre ale U.E.F.A., 23 și-au anunțat prezența. (Nu participă: Albania, R.F.G., Spania, Cipru, Irlanda, Irlanda de Nord, Malta, Țara Galilor, Elveția și Islanda). De remarcat că, față de ediția anterioară, absentează Albania și R.F.G., în timp ce Belgia, Luxemburg, Anglia și Scoția s-au înscris pentru prima dată în competiția continentală „under 23 years”. Forul de conducere a fotbalului european a anunțat că meciurile din grupe vor începe tot la 1 august 1974 dar data limită de disputare este 31 decembrie 1975. Faza finală (sferturi, semifinale și finală) se va disputa, în principiu, în 1976, înainte de turneul final al Campionatului european al echipelor naționale.

SELECTIONERII ȘI PROBLEMELE CAMPIONATULUI MONDIAL 1974

VIDINICI (ZAIR) UN SPECIALIST AL CALIFICĂRILOR

Cel care a adus pentru întâia oară echipa Zairului la un turneu final al campionatului lumii devine, prin această reușită, un veritabil specialist în calificări. E o mai veche cunoștință a noastră, numele lui a fost pomenit și cu prilejul trecutei ediții a competiției supreme: Blagoje Vidinici, cel care i-a urmat lui Beara în marșul echipei Iugoslaviei, cel care a condus selecționata Marocului în preliminarii și la turneul final din 1970, din Mexic. Sosit la Kinshasa în urmă cu trei ani, Vidinici a pornit la o reorganizare totală a activității reprezentativei. După 158 de zile, în care nu a făcut altceva decât să observe, să noteze și să-și facă un plan de acțiune, tehnicianul iugoslav a trecut la reorganizarea propriu-zisă.

Veritabila lui gestiune la conducerea selecționatei a început la 15 mai 1972, cu ocazia „Cupei naționalei africane”. A fost o etapă de probă după care Vidinici a știut pe cine conta pentru startul eliminatelor. Weltmeisterschaft-ului. El a refăcut planurile de antrenament ale lotului reprezentativ, încercând să le apropie cât mai mult de sistemul de pregătire al jucătorilor europeni. N-a fost de loc ușor să adapteze caracteristicile temperamentale ale jucătorilor din Zair la un regim de pregătire sever și de lungă durată. Vidinici a înțeles că nu trebuie și nu poate schimba fundamental formula de echipă. Mai cu seamă că dispunea de o osatură reprezentând o valoare constantă. Ea era constituită din portarul Kazadi, apărătorul Mwanga și atacanții Kokoko, N'Tumba și Maianga. În jurul acestora el a construit noua formație utilizând mulți dintre tinerii pe care îi observase înconjur. Întreaga activitate a selecționatului Zairului a căpătat caracterul unei permanențe și dispune de mijloace dintre cele mai perfecționate. Jucătorii participă în fiecare săptămână la antrenamente comune, fac pregătirile într-un centru recent construit și dotat cu tot ceea ce este necesar antrenamentului modern, asistenții (medici, maseri, magazionieri etc.) sînt excelent calificați astfel că cel care vor reprezenta Africa la întrecerea supremă au nivelul de pregătire al oricăreia dintre celelalte calificate.

Reușind să asigure o coeziune suficientă totală prin omogenizarea psihică a reprezentanților celor patru mari cluburi care dau jucătorii lotului (Vita, Mazembe, Bitima, Imana) Vidinici a câștigat o armă prețioasă pentru echipa lui la care a adăugat pe cele de ordin tactic pentru că, așa cum mărturiseste, tehnica individuală a jucătorilor zairezi e destul de bună. Linia de atac a câștigat mult în

omogenitate și forță de penetrare, simțul orientării tactice s-a fortificat și el astfel că în momentul de față elevii lui Vidinici reușesc să facă progrese la capitolul unde prezentau cele mai multe fisuri: unitatea tactică. Recent, selecționatul câștigătoarei grupei Africii a fost rugat de ziariști să facă o caracterizare a echipei pe care o conduce. Iată răspunsul lui Vidinici: „Încadrez speranțele echipei noastre între cele la care aspiră Suedia. Cred că sîntem superiori echipelor Haiti și Australia. Dorința mea, care se bazează pe argumente e aceea de a reuși rezultate superioare celor pe care le-am înregistrat cu selecționata Marocului în Mexic. Cred că Zairul are doi sau trei jucători de clasă mondială. Locul 3 în serie ar însemna o comportare meritorie iar calificarea

BLAGOJE VIDINICI

În sferturi ar reprezenta un triumf.”

Întrucît jucătorii selecționatului Zairului sînt mai puțin cunoscuți

cititorilor noștri vom prezenta lista lotului reprezentativ pe care selecționatul Vidinici l-a anunțat pentru turneul final. El este același cu grupul de jucători folosiți în preliminariile africane în care echipa Zairului a eliminat, pe rînd, echipele Togo, Camerun, Ghana, trecînd — în turneul final al zonei — de Zambia și Maroc. Iată lista jucătorilor:

● **PORTARI:** Kazadi (26 de ani — 44 selecționări în reprezentativă); Kalambai (25—0); Pombi (26—0).

● **APĂRĂTORI:** Mwepu (24—11); Mukombo (28—36); Mwanga (24—25); Lobilo (21—5); Ngole (27—15); Kilasu (23—0); Languila (26—0).

● **MIJLOCASI:** Mana (26—12); Kibonge (28—29); Mavuba (24—29); Kondi (24—0).

● **ATACANȚI:** Mayanga (25—17); Kembo (26—31); N'Tumba (24—16); Kimudu (27—29); Kokoko (23—29); Ndayo (25—0); Mbungu (25—0); Dieningama (25—0).

Cele mai multe goluri în preliminariile zonei africane au fost marcate de Kokoko (6), urmat de N'Tumba (4) și Kembo (3). Așa cum se vede, recordmanul selecționării este portarul Kazadi urmat de Mukombo și Kembo. Cei mai mulți jucători îi furnizează clubul campion al Zairului, Vita, care dă nu mai puțin de 10 jucători. Să notăm că Vita Club a câștigat și „Cupa campionilor Africii” făcînd ca anul 1973 să fie în adevăr dominat, pe planul activității fotbalistice africane, de către reprezentanții Zairului.

BILETELE EPUIZATE PENTRU PATRU DINTRE MECIURILE TURNEULUI FINAL

Turneul final al Campionatului mondial este așteptat firește, cu un interes enorm. Un nou argument în acest sens: încă de duminică seara, biletele pentru patru dintre întîlnirile ce se anunță deosebit de atractive au fost epuizate. Este vorba, mai întîi, de meciul inaugural al actualei ediții a turneului final, care va opune, în ziua de 13 iunie repre-

zentativele Braziliei și pe învingătoarea partidei de baraj Spania-Iugoslavia. Apoi, de întîlnirea R. F. Germania—R. D. Germania programată la Hamburg, la 22 iunie. Celelalte două meciuri care se vor juca cu casa închisă, cu șase luni mai devreme, de data disputării lor, sînt cele pentru locurile 3—4 (6 iulie) și finala (7 iulie).

CAMPIONATE NAȚIONALE

ITALIA		SPANIA	
Cagliari — Lanerossi 2—0, Cesena — Fiorentina 0—0, Juventus — Roma 2—1, Lazio — Torino 0—1, Milan — Genova 2—0, Napoli — Bologna 2—0, Sampdoria — Internazionale 1—1, Verona — Foggia 3—0.		1. Barcelona 13 38:12 25	
1. LAZIO 13 14: 7 19		2. Athletic Bilbao 18 22:15 24	
2. Juventus 13 25:13 19		3. Saragossa 18 22:22 23	
3. Napoli 13 15: 8 17		4. Malaga 18 16:14 21	
4. Fiorentina 13 13: 8 16		5. Atletico Madrid 18 27:17 19	
5. Milan 13 18:15 16		6. Granada 18 17:18 19	
6. Inter 13 16:15 15		7. Real Madrid 18 25:18 18	
7. Foggia 13 10:13 15		8. Valencia 18 22:20 18	
8. Bologna 13 14:10 13		9. Murcia 18 18:24 17	
9-10. Cesena 13 10:10 13		10. Celta 18 22:24 16	
Torino 13 9: 9 13		11. Espanol 18 15:19 16	
11. Cagliari 13 11:14 12		12. Elche 18 13:18 16	
12. Roma 13 10:15 9		13. Las Palmas 18 15:21 16	
13. Verona 13 12:19 8		14. Real Sociedad 18 19:27 16	
14. Genova 13 7:17 7		15. Castellon 18 17:20 15	
15. Lanerossi 13 9:21 7		16. Gijon 18 23:32 15	
16. Sampdoria 13 10:12 6		17. Santander 18 18:27 15	
		18. Oviedo 18 21:28 14	

OLANDA		FRANȚA	
Amsterdam — Ajax 1—0, Feyenoord — A.Z. '67 Alkmaar 4—0, N.A.C. Breda — Haarlem 0—3, Twente — Utrecht 2—0, N.E.C. Nijmegen — P.S.V. Eindhoven 1—2, Groningen — M.V.V. Maastricht 1—1, Roda — Graafschap 4—0, F.C. Den Haag — Sparta 0—2, Telstar — Go Ahead 0—1.		1. ST. ETIENNE 22 38:23 36	
1. AJAX AMSTERDAM 18 52:15 28		2. Nantes 21 36:21 33	
2. Twente 18 30:10 28		3. Lyon 22 40:29 32	
3. Feyenoord 18 36:19 27		4. Angers 22 47:38 32	
4. Eindhoven 18 36:15 26		5. Lens 22 38:36 31	
5. Amsterdam 18 25:18 23		6. Reims 22 39:34 30	
6. A.Z. '67 Alkmaar 18 19:20 19		7. Nimes 22 27:22 29	
7. Sparta 18 21:23 19		8. Nisa 22 37:29 28	
8. Den Haag 18 20:23 17		9. Sochaux 22 35:28 27	
9. Telstar 18 22:28 17		10. Metz 22 29:27 26	
10. Go Ahead 18 23:33 17		11. Bastia 22 35:39 26	
11. Haarlem 18 19:25 16		12. Nancy 21 35:38 24	
12. Utrecht 18 23:31 16		13. Marsilia 22 32:16 23	
13. Maastricht 18 17:31 15		14. Paris 22 29:37 22	
14. Groningen 18 22:42 12		15. Troyes 21 33:38 21	
15. Graafschap 18 19:41 11		16. Monaco 22 29:34 21	
16. Roda 18 13:26 10		17. Bordeaux 21 19:27 19	
17. N.A.C. Breda 18 23:43 9		18. Rennes 22 30:45 19	
18. N.E.C. Nijmegen 18 14:28 8		19. Strasbourg 22 21:42 15	
		20. Sedan 22 21:42 15	

R. F. GERMANIA		BELGIA	
Duisburg — Eintracht 1—1, Kaiserslautern — Hannover 2—1, Köln — Fortuna Düsseldorf 4—2, Hamburger — Wuppertaler 2—1, Stuttgart — Werder 2—2, Schalke — Bochum 5—2, Kickers — Hertha 1—1.		1. ANDERLECHT 15 36:14 23	
1. EINTRACHT FRANKFURT 19 37:23 26		2. R.W.D. Molenbeek 15 23: 9 21	
2. Bayern München 18 50:28 23		3. Waregem 15 24:24 19	
3. Borussia Mönchengladbach 18 47:34 23		4. Beveren 15 19:14 17	
4. Fortuna Düsseldorf 19 36:30 21		5. Standard 15 18:16 17	
5. V.F.B. Stuttgart 19 43:31 22		6. F.C. Bruges 15 31:19 16	
6. Hertha B.S.C. 19 33:29 22		7. F.C. Malines 15 15:13 16	
7. F.C. Kaiserslautern 19 45:40 21		8. Anvers 15 21:21 16	
8-9. Kickers Offenbach 19 35:35 19		9. F. C. Liege 14 23:21 14	
F.C. Köln 19 32:32 19		10. C.S. Bruges 15 25:24 14	
10. Hamburger S.V. 19 30:31 17		11. Lierse 15 20:23 14	
11. Wuppertaler S.V. 19 28:31 17		12. Beerschot 15 20:23 12	
12. Rot-Weiss Essen 18 32:37 17		13. Diest 15 22:26 11	
13. Werder Bremen 19 26:31 17		14. St. Trond 15 11:22 9	
14. F. C. Schalke 04 19 39:46 16		15. Berchem 14 14:28 8	
15. V.F.L. Bochum 19 25:33 16		16. Beringen 15 10:32 8	
16. Hannover 96 19 31:39 13			
17. Fortuna Köln 18 26:39 13			
18. M.S.V. Duisburg 19 23:34 13			

PORTUGALIA	
1. SPORTING LISABONA 17 53:12 28	
2. Vitoria 17 43:13 25	
3. Porto 17 23:13 26	
4. Benfica 17 24:10 26	
5. Belenenses 17 30:20 20	
6. Farense 17 22:17 19	
7. Guimaraes 17 15:15 19	
8. C.U.F. 17 22:22 18	
9. Boavista 17 20:23 11	
10. Othmanense 17 20:38 13	
11. Oriental 17 13:12 13	
12. Montijo 17 22:36 11	
13. Academica 17 18:30 11	
14. Beira Mar 17 22:39 11	
15. Barreirense 17 9:25 10	
16. Leixoes 17 18:27 9	

REPREZENTATIVA CECOSLOVACIEI VA SUSȚINE 9 ÎNTILNIRI ÎN ANUL 1974

În cursul anului 1974, reprezentativa Cecoslovaciei va susține un număr de 10 întîlniri internaționale.

Cea mai încărcată lună este, aprilie cînd fotbalistii cecoslovaci vor susține 4 întîlniri.

Dar iată programul jocurilor: 27 martie: R. D. Germană — Ce-

hoslovacia; 13 aprilie: Cecoslovacia — Bulgaria; 17 aprilie: Cecoslovacia — Polonia; 27 aprilie: Cecoslovacia — Franța; 30 aprilie: Brazilia — Cecoslovacia; 20 mai: U.R.S.S. — Cecoslovacia; 25 octombrie: Cecoslovacia — R. D. Germană; 13 octombrie: Ungaria — Cecoslovacia; 13 noiembrie: Polonia — Cecoslovacia.

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

● **PREVIZIUNILE LUI ZAGALO.** Selecționerul reprezentativei braziliene, Mario Zagalo, a afirmat că echipa sa a căzut într-o grupă foarte dificilă dar că el crede în posibilitățile jucătorilor pe care îi conduce. Zagalo a spus, de asemenea, că speră în câștigarea celui de-al patrulea titlu mondial pentru Brazilia. În schimb, conducătorul tehnic brazilian s-a arătat mai puțin optimist în privința șanselor celorlalte selecționate sud-americane, precizînd că el consideră că numai Brazilia se va califica în optimi. În sfîrșit, în privința prezenței lui Pele la C.M., Zagalo a răspuns, laconic, că, după părerea sa, decizia asului lui Santos este irevocabilă.

● **AVANȘA DE SOLICITĂRI.** Centrala telefonică a Federației de fotbal a R. F. Germania a fost supusă unei probe maxime în zilele care au urmat tragerii la sorti a programului turneului final, rîmînd blocate o zi întregă din cauza avalanșei de solicitări de bilete pentru partidele probei supreme care va avea loc în iunie și iulie din acest an.

● **UN RAPORT ASUPRA MECIULUI GRECIA — IUGOSLAVIA.** În ședința sa de la 5 decembrie, după ce a ascultat relațiile delegatului său, Sándor Bares (Ungaria), la meciul Grecia — Iugoslavia, Comitetul executiv F.I.F.A. a decis să solicite un raport suplimentar Federației din Atena. Cum s-a mai anunțat, forul de specialitate grec a decis efectuarea unei anchete față de comportarea neconvîngătoare a jucătorilor săi în amîntita partidă.

● **NOUL DIRECTOR TEHNIC AL SELECȚIONATEI URUGUAYU-LUI.** Federația din Montevideo a numit pe Roberto Porta în funcția de director tehnic al echipei naționale la turneul final al C.M.

● **AVANSURI FINANCIARE PENTRU C.M.** Comisia financiară F.I.F.A. a decis să verse anticipări financiare în valoare de cîte 200.000 dolari federațiilor Braziliei, Uruguayului și Argentinei, sume reprezentînd acconto-uri față de participarea la turneul final al C.M. Suma totală ce urmează a fi repartizată celor 16 finaliste este apreciată la 9 milioane de dolari.